

خویشاوندی

اهل بیت و صحابه رضی اللہ عنہم

ترجمة كتاب: (الأسماء والمصاهرات بين أهل البيت والصحابة رضي الله عنهم)

نوشتہ:

ابو معاذ

سید بن أحمد بن إبراهيم إسماعیلی

ترجمہ :

اسحاق دبیری رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ

این کتاب از سایت کتابخانه عقیده دانلود شده است.

www.aqeedeh.com

book@aqeedeh.com

آدرس ایمیل:

سایت های مفید

www.aqeedeh.com

www.islamtxt.com

www.ahlesonnat.com

www.isl.org.uk

www.islamtape.com

www.blestfamily.com

www.islamworldnews.com

www.islamage.com

www.islamwebpedia.com

www.islampp.com

www.videofarda.com

www.nourtv.net

www.sadaislam.com

www.islamhouse.com

www.bidary.net

www.tabesh.net

www.farsi.sunnionline.us

www.sunni-news.net

www.mohtadeen.com

www.ijtehadat.com

www.islam411.com

بسم الله الرحمن الرحيم

فهرست مطالب

پیش‌گفتاری از کتاب «رحماء بینهم».....	۷
نامگذاری.....	۷
اهمیت اسم در اسلام.....	۷
یک پرسش عقلانی.....	۸
قضاوت با شما.....	۹
نتیجه‌گیری.....	۹
و اینک اصل مطلب.....	۱۰
مناقشه.....	۱۰
چه کسی باور می‌کند؟.....	۱۲
نتیجه.....	۱۲
اهمیت مصاهره یا وصلت کردن.....	۱۳
پیشینه مصاهره.....	۱۴
مصاهره در اسلام.....	۱۴
شهید آبرو.....	۱۵
اهمیت خواستگاری.....	۱۶
مبارک باد!.....	۱۷
امام جعفر صادق <small>علیه السلام</small> نوّه ابوبکر <small>رضی الله عنه</small>	۱۷
رهبری عقل.....	۱۸
دلایل این ازدواج تاریخی.....	۱۹

اعتراف اول	۲۰
اعتراف دوم	۲۰
اعتراف سوم	۲۰
اعتراف چهارم	۲۱
اعتراف پنجم	۲۱
خلاصه	۲۲
تقدیم به وحدت امت اسلامی	۲۳
برادر و خواهر مسلمان !	۲۳
مقدمه مؤلف	۲۵
اسمهایی از اهل بیت علوی و هاشمی که به نامهای اصحاب پیامبر <small>صلی الله علیه و آله و سلم</small>	
نامگذاری شده‌اند!	۲۹
ابوبکر <small>رضی الله عنه</small>	۲۹
۱- ابوبکر بن علی بن ابی طالب	۲۹
۲- ابوبکر بن حسن بن علی بن ابی طالب	۲۹
۳- ابوبکر علی زین العابدین	۳۰
۴- ابوبکر علی الرضا بن موسی کاظم بن جعفر صادق	۳۰
۵- ابوبکر محمدمهدی منتظر بن حسن عسکری	۳۰
۶- ابوبکر بن عبدالله بن جعفر بن ابی طالب	۳۰
عمر <small>رضی الله عنه</small>	۳۰
۱- عمرالأطرف بن علی بن ابی طالب	۳۱
۲- عمر بن حسن بن علی بن ابی طالب	۳۱
۳- عمر الأشرف بن علی زین العابدین بن الحسین	۳۱

- ۴- عمر بن یحیی بن حسین بن زید شهید بن علی بن حسین بن علی بن ابی طالب
 ۳۱.....
- ۵- عمر بن موسی کاظم بن جعفر صادق.....
 ۳۲.....
- عثمان رضی الله عنه.....
 ۳۲.....
- ۱- عثمان بن علی بن ابی طالب.....
 ۳۲.....
- ۲- عثمان بن عقیل بن ابی طالب.....
 ۳۲.....
- عائشه رضی الله عنها.....
 ۳۲.....
- ۱- عائشه دختر موسی کاظم بن جعفر صادق.....
 ۳۳.....
- ۲- عائشه دختر جعفر بن موسی کاظم بن جعفر صادق.....
 ۳۳.....
- ۳- عائشه دختر علی الرضا بن موسی کاظم.....
 ۳۳.....
- ۴- عائشه دختر علی الهادی بن محمد جواد بن علی الرضا.....
 ۳۴.....
- طلحه رضی الله عنه.....
 ۳۴.....
- ۱- طلحه بن حسن بن علی بن ابی طالب.....
 ۳۴.....
- معاویه رضی الله عنه.....
 ۳۴.....
- معاویه بن عبدالله بن جعفر بن ابی طالب.....
 ۳۴.....
- ازدواج‌های بین اهل بیت و اصحاب پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم.....
 ۳۵.....
- ازدواج‌های اهل بیت و خانواده ابوبکر صدیق.....
 ۳۵.....
- ۱- ازدواج محمد صلی الله علیه و آله و سلم با عائشه دختر ابوبکر رضی الله عنه.....
 ۳۵.....
- ۲- ازدواج موسی جون بن عبدالله محض بن حسن مثنی بن حسن بن علی بن ابی طالب با ام سلمه دختر محمد بن طلحه بن عبدالله بن عبدالرحمن بن ابوبکر الصدیق.....
 ۳۵.....
- ۳- ازدواج اسحاق بن جعفر بن ابی طالب با ام حکیم دختر قاسم بن محمد بن ابی بکر صدیق و خواهر ام فروه.....
 ۳۵.....

- ۴- ازدواج محمدباقر بن علی زین‌العابدین بن حسین با ام فروه بنت قاسم بن محمد بن ابی‌بکر صدیق ۳۵
- ۵- ازدواج حسن بن علی بن ابی‌طالب با حفصه دختر عبدالرحمن بن ابوبکر ۳۶
- ازدواج‌های بین اهل بیت و آل زبیر..... ۳۶**
- ۱- ازدواج صفیه دختر عبدالمطلب عمه پیامبر با عوام بن خویلد..... ۳۶
- ۲- ازدواج ام‌الحسن دختر حسن بن علی بن ابی‌طالب با عبدالله بن زبیر بن عوام ۳۶
- ۳- ازدواج رقیه دختر حسن بن علی بن ابی‌طالب با عمرو بن زبیر بن عوام..... ۳۶
- ۴- ازدواج ملیکه دختر حسن بن علی بن ابی‌طالب با جعفر بن مصعب بن زبیر..... ۳۷
- ۵- ازدواج موسی بن عمر بن علی بن حسین بن علی بن ابی‌طالب با عبیده دختر زبیر بن هشام بن عروه بن زبیر بن عوام..... ۳۷
- ۶- ازدواج جعفر اکبر بن عمر بن علی بن حسین بن علی بن ابی‌طالب با فاطمه دختر عروه بن زبیر بن عوام ۳۷
- ۷- ازدواج عبدالله بن حسین بن علی بن حسین بن علی بن ابی‌طالب با ام عمرو، دختر عمرو بن زبیر بن عروه بن عمر بن زبیر..... ۳۷
- ۸- ازدواج محمد بن عوف بن علی بن محمد بن علی بن ابی‌طالب با صفیه دختر محمد بن مصعب بن زبیر ۳۸
- ۹- ازدواج دختر قاسم بن محمد بن جعفر بن ابی‌طالب با حمزه پسر عبدالله بن زبیر بن عوام..... ۳۸
- ۱۰- ازدواج محمد بن عبدالله نفس‌الزکیه بن حسن‌المثنی بن الحسن بن علی بن ابی‌طالب با فاخته دختر فلیح بن محمد بن المنذر بن زبیر..... ۳۸
- ۱۱- ازدواج حسین اصغر بن علی زین‌العابدین بن حسین با خالده دختر حمزه بن مصعب بن زبیر بن عوام ۳۸

- ۱۲- ازدواج سکینه دختر حسین بن علی بن ابی طالب با مصعب بن زبیر بن عوام
 ۳۸.....
- ۱۳- ازدواج حسین بن حسن بن علی بن ابی طالب با امینه دختر حمزه بن منذر بن
 زبیر بن عوام ۳۹
- ۱۴- ازدواج علی الخرزى بن حسن بن علی بن علی بن حسین بن علی بن
 ابی طالب با فاطمه دختر عثمان بن عروه بن زبیر بن عوام ۳۹
- ازدواج‌های بین اهل بیت و آل خطاب از فرزندان عدی ۳۹
- ۱- ازدواج پیامبر صلی الله علیه و آله با حفصه دختر عمر بن خطاب ۳۹
- ۲- ازدواج حسن الافطس بن علی بن علی زین‌العابدین بن حسین با دختر خالد
 بن ابوبکر بن عبدالله بن عمر بن خطاب ۳۹
- ۳- ازدواج حسن‌المثنی پسر حسن بن علی بن ابی طالب با رمله دختر سعید بن
 زید بن نفیل العدوی ۳۹
- ازدواج‌های بین اهل بیت و بنی تیم ۴۰
- ۱- ازدواج حسن بن علی بن ابی طالب با ام اسحاق دختر طلحه بن عبیدالله التیمی
 ۴۰
- ۲- ازدواج حسین بن علی بن ابی طالب با ام اسحاق دختر طلحه بن عبیدالله تیمی
 ۴۰
- ازدواج‌های بین اهل بیت و بنی امیه ۴۰
- ۱- ازدواج رقیه و ام‌کلثوم دو دختر پیامبر صلی الله علیه و آله با عثمان بن عفان رضی الله عنه ۴۰
- ۲- ازدواج زینب دختر پیامبر صلی الله علیه و آله با ابوالعاص بن ربیع ۴۱
- ۳- ازدواج علی بن حسن بن علی بن علی بن حسین بن علی بن ابی طالب با رقیه
 دختر عمر العثمانیه ۴۱
- ۴- ازدواج علی بن ابی طالب با امامه دختر عاص بن ربیع که شرح آن گذشت... ۴۱

- ۵- ازدواج خدیجه دختر علی بن ابی طالب با عبدالرحمن بن عامر بن کریز اموی
 ۴۱.....
- ۶- ازدواج رمله دختر علی بن ابی طالب با معاویه بن مروان بن حکم..... ۴۱
- ۷- ازدواج زینب دختر حسن بن المثنی بن حسن بن علی بن ابی طالب با ولید بن
 عبدالملک بن مروان..... ۴۲
- ۸- ازدواج نفیسه دختر زید بن حسن بن علی بن ابی طالب با ولید بن عبدالملک
 بن مروان..... ۴۲
- ۹- ازدواج ام ابیها دختر عبدالله بن جعفر بن ابی طالب با عبدالملک بن مروان.... ۴۲
- ۱۰- ازدواج فاطمه دختر حسین بن علی بن ابی طالب با عبدالله بن عمرو بن عثمان
 بن عفان..... ۴۲
- ۱۱- ازدواج حسین بن علی بن ابی طالب با لیلی یا آمنه دختر ابی مرّه..... ۴۵
- ازدواج‌های بین اهل بیت علوی و اهل بیت عباسی..... ۴۵**
- ۱- ازدواج محمد جواد بن علی الرضا بن موسی کاظم با ام حبیب دختر مأمون
 عباسی..... ۴۵
- ۲- ازدواج فاطمه دختر محمد بن علی النقی بن محمد جواد بن علی الرضا با خلیفه
 عباسی هارون الرشید..... ۴۶
- ۳- ازدواج عبیدالله بن محمد بن عمر الاطرف بن علی بن ابی طالب با عمه ابی جعفر
 منصور..... ۴۶
- ۴- ازدواج ام کلثوم دختر موسی جون بن عبدالله المحض بن حسن بن علی بن
 ابی طالب با برادرزاده منصور عباسی..... ۴۶
- ملحق اول..... ۴۷**
- ملحق دوم..... ۵۱**
- راهنمای اسم فرزندان (پسر و دختر) اهل بیت (علیهم السلام)..... ۵۱

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشگفتاری از کتاب «رحماء بینهم»

نامگذاری

اسم، اشاره به مسمی یا صاحب اسم است، و این علامت ویژه‌ای است که او را از دیگران متمایز می‌کند، و مردم همواره این اصل را پذیرفته اند و به آن عمل می‌کنند. هیچ عاقلی نیست که در اهمیت اسم تردید داشته باشد، زیرا با همین نشان بارز است که کودک از سایر برادران و کودکان دیگر باز شناخته می‌شود و رفته رفته بوسیله آن در خانواده و جامعه معروف و مشهور می‌گردد تا اینکه سر انجام انسان فنا می‌شود اما اسمش (با ویژه گیهای خوب یا بد آن) باقی می‌ماند.

اسم از «سُمُو» یعنی بلندی یا از «وَسْم» به معنی نشان و علامت گرفته شده است، همه این امور دلالت بر اهمیت اسم برای کودک می‌کند، و این اهمیت را به هیچ عنوان نمی‌توان نادیده گرفت. از بازرترین ویژگیهای اسم این است که دلالت بر عقل و مکتب اعتقادی شخص می‌کند، به طور مثال دشوار و شاید ناممکن است که شما شنیده باشید یهود و نصاری فرزندانشان را (محمد ﷺ) بنامند! یا اینکه مسلمانان فرزندانشان را لات و عزی یا فرعون و هامان و ابوجهل و ابولهب بنامند! بنابراین رابطه فرزند با پدرش به وسیله اسم برقرار می‌گردد، و پدر و سایر اعضای خانواده فرزندشان را با اسم بلکه با اسمی که دوست دارند و می‌پسندند صدا می‌زنند، بنابر این اسم تک تک افراد خانواده در میان آنان و سایر خویشاوندان بسیار تکرار می‌گردد، و از قدیم گفته‌اند: (مِنْ اسْمِكَ أَعْرِفُ أَبَاكَ) از روی اسمت شخصیت پدرت را می‌شناسم.

اهمیت اسم در اسلام

برای شناخت و تشخیص این اهمیت همین کافی است بدانیم که شریعت پاک محمدی

علیهم السلام به اسم اهمیت فوق العاده ای قائل شده است، لذا رسول محبوب صلی الله علیه و آله اسم بعضی صحابه را اعم از زن و مرد عوض کردند، بلکه حتی اسم شهرشان را از یثرب به مدینه تبدیل کردند، کما اینکه آن حضرت صلی الله علیه و آله مانع از نامگذاری بعضی اسمها شدند. لذا فرمودند: «إِنَّ أَخْنَعَ اسْمٍ عِنْدَ اللَّهِ رَجُلٌ تَسْمَى بِمَلِكِ الْأَمْلاَكِ». پست‌ترین اسم در نزد خداوند کسی است که خودش را ملک الملوک یا شاهنشاه بنامد.

همچنین رسول گرامیمان صلی الله علیه و آله به بعضی اُسماء مانند عبدالله و عبدالرحمن و غیره که در آن اشاره به مقام بندگی برای خداوند است ترغیب فرمودند: «أَحَبُّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ». «محبوبترین نامها در نزد خداوند عبدالله و عبدالرحمن است».

چنانکه از سیرت رسول گرامی مان صلی الله علیه و آله معلوم می‌شود ایشان از اسم خوب خوششان می‌آمد و آنرا به فال نیک می‌گرفتند. از نظر علمای علم اصول و ادبیات عرب، اسمها از خودشان مفاهیم و معانی دقیق و حساب شده ای دارند، تفصیل این موضوع را در کتب اصول فقه و ادبیات عرب ملاحظه می‌فرمائید، و علماء در زمینه مسائل گوناگونی که از آن گرفته می‌شود بحث کرده‌اند.

یک پرسش عقلانی

خواننده عزیز! سراسیمه نشو و پیشاپیش تعجب نکن؟ با من ادامه بده، لطفاً به این پرسشها پاسخ بده.

فرزندت را چه می‌نامی؟ آیا اسمی را برایش می‌پسندی که از دید شما و همسر و خانواده ات معنی و دلالت روشن و دلکش و دوست داشتنی دارد، یا اینکه هر چه پیش آمد خوش آمد؟! حتی اگر اسم دشمنانت باشد؟! سبحان الله، واقعاً شگفت انگیز است، ما امروز در این عصر جهالت و غفلت از دین، برای فرزندانمان اسم معنی دار و دلکش و جذاب و با شخصیت انتخاب می‌کنیم، اما حاضر نیستیم این اصل را در مورد بهترین انسانهای روی زمین که در عصر طلایی زندگی می‌کردند بپذیریم، و می‌گوئیم نه! آنها به دلایل سیاسی و اجتماعی مجبور شدند اسم دشمنانشان را بر روی فرزندانسان بگذارند،

بدون اینکه احساس و عاطفه شان، آنانرا راهنمایی کند!

قضاوت با شما

عجیب است که سروران امت و عاقلترین انسانها، و صاحبان عزت و افتخار و شجاعت که علاوه بر شجره طیبه (نسب شریف)، شخصیت‌های آنان نیز همچون نور می‌درخشید، از ابتدائی‌ترین معانی انسانیت محروم نگه داشته می‌شوند! تا جائیکه به آنان اجازه داده نمی‌شود که فرزندان‌شان را به نامهای پسندیده و محبوب‌شان نامگذاری کنند، بلکه مجبور می‌شوند نام دشمنان‌شان را بر روی فرزندان‌شان بگذارند، آیا این باور کردنی است؟

شایان ذکر است که این نامگذاری تنها برای یک فرد نبود بلکه اهل بیت مجموعه‌ای از فرزندان‌شان را با این نامها افتخار بخشیدند، و این نامگذاری پس از سپری شدن و فراموش کردن دشمنی نبوده بلکه به ادعای آنان در اوج دشمنی بوده است که ما می‌گوئیم خیر بلکه در اوج محبت بوده، زیرا دشمنی‌ای در کار نبوده است، این مساله مهم و قابل توجهی است که باید آنرا دقیق مطالعه کرد، و روی آن حساب نمود، زیرا که در آن دلالت‌های فراوانی است و در آن رد بر تمام آن داستانهای خیالی و افسانه‌های مسموم و اوهام و خرافاتی است که دلهای صاف مسلمین را مکدر و صف محکم آنان را متفرق کرده است، این حقیقت به قدری روشن و قابل فهم است که هر انسان عاقل و بی‌غرضی براحتی می‌تواند آنرا درک کند، و هر انسان با شعوری که احساس و عاطفه اش نمرده باشد خیلی ساده می‌تواند آنرا بفهمد، و ناممکن است که انسانهای عاقل و آزاده بپذیرند که براستی این نامگذاری نمایشی بوده باشد، و نه امکان رد و تأویل آن وجود دارد.

نتیجه گیری

لذا در پایان بن بست با خط درشت نوشته است، عشق و محبت و احترام صحابه و اهل بیت نسبت به یکدیگر چنان در رگ و خون آنان عجین شده بود که بوی عطر صفا و صمیمیت آن تا امروز نیز مشام جهانیان را عطر آگین می‌کند، اما بیمارانی که حس بویایی‌شان کار نمی‌کند و همواره دچار زکام و سرما خوردگی هستند؛ از استشمام این

نعمت بزرگ محرومند و شاید هم مدعی شوند که بوی گند به مشامشان می‌رسد، راست می‌گویند؛ چون مریضند، اگر سالم بودند تشخیص می‌دادند که ادعای بوی گند دروغ است؛ جهان عطر آگین است ولی آنها مانند کوری هستند که عصاکش آنان دیگرانند و خدا نکند که خود عصاکش هم کور باشد!

و اینک اصل مطلب

علی علیه السلام از فرط محبتش با خلفای ثلاثه ابوبکر و عمر و عثمان رضی الله عنهم سه تا از فرزندانش را با نام گرامی آنان نامگذاری می‌کند. ابوبکر (ع) ابن علی بن ابی طالب که با برادر بزرگوارش امام حسین - علیه و علی آبائه الصلاة والسلام - در صحنه کربلا به شهادت می‌رسد. عمر (ع) ابن علی بن ابی طالب که با برادر بزرگوارش امام حسین (ع) در حماسه کربلا شرکت می‌کند و پس از جهاد و مبارزه، زنده با امام زین العابدین به مدینه بر می‌گردد. و نسلش ادامه پیدا می‌کند. عثمان (ع) ابن علی بن ابی طالب که با برادر بزرگوارش امام حسین (ع) در کربلا به شهادت می‌رسد. امام حسن مجتبی علیه السلام نیز سه تا از فرزندانش را ابوبکر (ع) و عمر (ع) و طلحه (ع) نام می‌گذارد که با عمویشان در کربلا به شهادت می‌رسند. امام حسین علیه السلام نیز فرزندش را عمر (ع) نام می‌گذارد. امام زین العابدین علیه السلام یک دخترش را عایشه رضی الله عنها و یک پسرش را عمر (ع) نام می‌گذارد، که نسل عمر بن زین العابدین ادامه پیدا می‌کند.

همچنین بقیه اهل بیت از نسل عباس ابن عبدالمطلب و نسل جعفر بن ابی طالب و مسلم بن عقیل و دیگران، که در اینجا ما در صدد درج تمام این اسمها نیستیم بلکه مقصود فقط ذکر نمونه‌هایی است که مطلب مورد نظر را روشن کند.

مناقشه

بعضی شیعیان منکر این حقیقت هستند که علی و فرزندانش علیهم السلام فرزندان خودشان را به این نامها نامگذاری کرده‌اند. البته اینها فقط کسانی هستند که یا اطلاع ندارند چون مطالعه نمی‌کنند و با کتابها سروکاری ندارند، و یا اینکه تجاهل عارفانه می‌کنند و قصداً از روی

ضد و عناد این حقایق روشن را انکار می‌کنند.

خوشبختانه بسیاری از ائمه و علمای بزرگ تشیع اینگونه جهالت مقصود یا غیر مقصود را رد کرده‌اند، زیرا دلائل وجود این نامهای مبارک قطعی و یقینی است، چون نسلهای آنان ادامه دارد و بلکه خود کتب تشیع که جریان حادثه کربلا را نقل می‌کنند گواهی می‌دهند که ابوبکر بن علی بن ابی طالب و ابوبکر بن حسن بن علی و عمر بن علی و عثمان بن علی علیهم‌السلام در کنار امام حسین به شهادت رسیدند. آری اینها شهدای صحنه کربلا هستند، این امر را خود برادران شیعه در کتابهایشان آورده اند، شاید شما بپرسید پس چرا در حسینه‌ها از این قبیل شهداء اسمی برده نمی‌شود و در دسته‌های عزاداری کسی نام آنها را نمی‌برد؟! طبیعی است باید هم بپرسید، اما پاسخ اینگونه پرسشها را ما نباید بدهیم، از کسانی بپرسید که بیشتر از ما ادعای حب اهل بیت دارند، که براستی چرا از این قهرمانان اهل بیت هیچ خبری نیست در حالیکه عمر بن علی بن ابی طالب و عمر بن حسن بن علی از شجاع‌ترین و حماسه آفرین‌ترین مردان آن صحنه تاریخی بودند.

خلاصه اینکه مسأله نامگذرای ائمه اهل بیت علیهم‌السلام فرزندانشان را به نامهای افتخار انگیز ابوبکر و عمر و عثمان و عائشه و طلحه و زبیر و معاویه و دیگر بزرگان صحابه رضی‌الله‌عنهم یکی از مسائل مهمی است که در قاموس تشیع نوین هیچ پاسخی برای آن نمی‌توان یافت. ناممکن است اگر بگوئیم آنها بدون در نظر داشتن معنی و دلالت این اسمها فرزندانشان را به این نامهای گرامی و فخرآفرین نامیدند، هیچ عقل سلیمی باور نمی‌کند، و این را هم نمی‌توان گفت که این یک دسیسه و سازش حساب شده از طرف اهل سنت است که از قدیم الایام در کتب تشیع دست برده اند، و این گونه مطالب را در آنها گنجانیده‌اند! زیرا معنی این گفته طعن و تشکیک در تمام روایات و کتب تشیع است. بنابراین هر روایتی که شیعیان از آن خوششان نیامد بگویند این دسیسه و سازش از سوی اهل سنت است! در این صورت هر کس هر روایتی که موافق میلش نبود می‌تواند به همین سادگی رد کند و بگوید این توطئه است! به ویژه آنکه در مکتب تشیع هر مجتهد

زنده‌ای خیلی راحت می‌تواند هر روایتی که خواست رد کند و آنرا نپذیرد چون خودش مجتهد است و هیچ قانون و ضابطه‌ای هم وجود ندارد که او را باز دارد.

چه کسی باور می‌کند؟

از چیزهای بسیار خنده‌آور این است که مقصود از نامگذاری به نامهای صحابه بزرگ سب و توهین و لعن و نفرین آنان بوده است، کما اینکه فرموده‌اند! هدف از نامگذاری به اسمهای این چهره‌های تاریخ ساز، بدست آوردن دل عامه (اهل سنت) بوده است، یعنی امامان اسم فرزندان‌شان را به اسم دشمنان‌شان گذاشته‌اند تا اینکه اینها را توهین کنند و در نهایت دشمنان‌شان مورد اهانت قرار گیرند و یا اینکه مردم تصور کنند که امام، خلفاء را دوست دارد. یعنی اینکه تقیه کرده است. به به!!!

چه شخصیتی از امام می‌سازیم!، امام یعنی کسیکه هر کارش بر خلاف اعتقاداتش است! تا اینکه یاران خودش و سایر مردم را بفریبد و به آنها وانمود کند که دشمنانش را دوست می‌دارد، در حالیکه دشمن آنها است و از روی ترس چنین می‌کند!! چگونگی امام تاریخ آینده و نسل‌های پس از خود را حیران و سردرگم می‌گذارد و نعوذ بالله با این حيله‌ها و ترفندها که با عزت و کرامت و شجاعت و اخلاق خاندان نبوت منافات دارد به خودش و خاندانش اهانت روا می‌دارد، چرا؟! فقط برای اینکه بنی تمیم یا بنی عدی یا بنی امیه را از خودش راضی نگهدارد، کسانی که با سیرت پاک ائمه علیهم‌السلام آشنایی دارند قطعاً می‌دانند که ائمه از شجاع‌ترین مردم بودند بر خلاف روایات جعلی و ساختگی‌ای که ائمه را مردانی بزدل و ترسو و دروغگو معرفی می‌کنند، که نه برای دینشان انتقام می‌گیرند، و نه آبرو برایشان مهم است، و نه عزت و کرامت برایشان معنایی دارد، و متأسفانه چقدر زیاد است از این دست روایت‌هایی که به نام دین به مردم قالب شده و مردم با چقدر اخلاص و پاک دلی آنها را پذیرفته‌اند.

نتیجه

کاری که ائمه (علی و فرزندان‌شان) - علیهم‌السلام - کرده‌اند از قوی‌ترین دلائل عقلی و روانی و

حقیقی است که صدق محبت آل بیت علیهم السلام با خلفای راشدین رضی الله عنهم و سایر اصحاب پیامبر صلی الله علیه و آله را می‌رساند، شما شخصاً این حقیقت را دارید مشاهده می‌کنید و اصلاً جای هیچگونه انکار و تردیدی وجود ندارد. و این واقعیت ارشاد پاک و منزّه خداوند را عینیت می‌بخشد که فرمود: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾ (الفتح: ۲۹).

«محمد رسول خداست و کسانی که با اویند برکافران سخت‌گیر و در میان خود مهربانند. آنان را در حال رکوع و سجده می‌بینی که از خداوند فضل و خشنودی می‌جویند. نشانه‌ی درستکاری آنان از اثر سجده در چهره‌هایشان پیداست.»

خواننده عزیز! لطفاً آیه را دوباره با دقت تلاوت کنید و معانی آنرا تصور کنید و در صفت رحمت که در آیه کریمه آمده (رحماء بینهم) بیشتر بیندیشید، ببینید که به چه نتیجه‌ای می‌رسید.

اهمیت مصاهره یا وصلت کردن

خواننده گرامی! دوست داری فرزندان را، جگرگوشه‌ات را، پیوند قلبت را، دختر عزیزت را به چه کسی بدهی؟ آیا راضی می‌شوی که او را به خانه‌ی مردی فاسق و جنایت کار بلکه به خانه‌ی قاتل مادرش یا برادرش بفروستی؟ کلمه داماد برای شما چه معنی دارد؟ شما حاضرید چه کسی را به دامادی خود انتخاب کنید؟

المصاهره در لغت از صاهر است، گفته می‌شود: (صَاهَرْتُ الْقَوْمَ إِذَا تَزَوَّجْتُ مِنْهُمْ)، وقتی دو خانواده جهت برقرار کردن روابط اجتماعی و پیوند زناشویی بین پسر و دختر یا زن و مرد با هم وصلت برقرار می‌کنند، این وصلت را در عربی مصاهره می‌گویند، صهر یعنی داماد ولی در عربی معنی گسترده‌تر از این دارد، صهر مرد یعنی خویشان زنش، و صهر زن یعنی خویشان شوهرش، خلاصه اینکه مصاهره در عربی به خویشان زن گفته می‌شود و گاهی به خویشان مرد نیز گفته می‌شود، و خداوند این مصاهره را جزو

نشانه‌های قدرت خودش قرار داده، چنانکه می‌فرماید: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا﴾ (الفرقان: ۵۴).

«او کسی است که از آب، انسانی را آفرید؛ سپس او را نسب و سبب قرار داد (و نسل او را از این دو طریق گسترش داد)؛ و پروردگار تو همواره توانا بوده است». در آیه کریمه دقت کنید که چگونه خداوند انسان را موجودی آفریده که با اطرافیان خودش از روی نسب و مصاهره رابطه داشته باشد و خانواده و اجتماع را تشکیل دهد. پس مصاهره رابطه شرعی است که خداوند آنرا در ردیف نسب ذکر کرده است، نسب به اقوام پدر نیز گفته می‌شود، بعضی علماء معتقدند که نسب مطلق قرابت و خویشاوندی است، پس وقتی می‌بینید که خداوند نسب و صهر را در ردیف هم ذکر کرده، بدانید که این امر بیانگر مطالب بسیار عمیقی است که نباید از آن غافل شد.

پیشینه مصاهره

مصاهره از دیدگاه عربها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، آنان به نسب افتخار می‌کنند، کما اینکه به دامادها و موقعیت و منزلت آنان افتخار می‌کنند، لذا مشهور است که عربها کسی را که از خودشان شأن و منزلت کمتری داشته باشد به دامادی خود قبول نمی‌کنند، بلکه در نزد بسیاری از جوامع غیر عرب نیز وضعیت به همین منوال است، لذا اندیشه‌های ناسیونالیستی امروز یکی از دشوارترین و بغرنج‌ترین مشکلات اجتماعی غرب بشمار می‌رود.

بویژه عربها درباره زن غیرت و حساسیت بخصوصی دارند، همین امر باعث شده بود که دختران نوزاد و معصوم‌شان را زنده به گور کنند که مبادا کسی به آنان توهین کند، بر سر این موضوع، چه بسا جنگها در می‌گرفت و خونها می‌ریخت که آثار آن تا امروز نیز وجود دارد. گمان می‌کنم این اشاره‌های کوتاه جهت تفهیم و رساندن مطلب کافی است.

مصاهره در اسلام

وقتی اسلام آمد همه خوبیها و صفات حمیده را بر قرار داشت و از همه زشتیها نهی

فرمود، خداوند متعال بیان نمود که معیار ارزشها فقط تقوی است ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُمْ﴾ (الحجرات: ۱۳). «گرامی‌ترین شما در نزد خداوند پرهیزگارترین شما است». این معیار، بخشی از دیدگاه شریعت است. کما اینکه فقهای بزرگوار موضوع «کُفء» یا کفایت (هم سطح بودن) در دین و نسب و حرفه و مباحث مختلفی که به آن تعلق می‌گیرد را مورد بحث قرار داده‌اند، از جمله اینکه آیا کفایت (مساوی بودن زن و شوهر) از شروط صحت عقد است یا از شروط لزوم آن؟ و اینکه آیا این حق زن است یا اولیای امور او نیز در آن دخالت دارند؟ و مباحث دیگری که در باب نکاح مطرح می‌گردد.

شهید آبرو

و اما در مسئله صیانت و حفاظت عرض و آبرو و غیرت نسبت به زنان، رسول گرامی صلی الله علیه و آله و سلم کسی را که در دفاع از آبروی خودش کشته شود شهید گفته‌اند، بلکه جنگِ دفاع از آبرو و حیثیت را خود رسول گرامی صلی الله علیه و آله و سلم فرماندهی کرده‌اند. داستان مشهوری که یهود بنی قینقاع با حيله، حجاب زن مسلمانی را از سرش کشیدند و بدینوسیله عهدشان را شکستند و با رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم اعلان جنگ کردند، خیلی معروف است. جریان از این قرار بود که یک زن مسلمان وقتی می‌خواست از یک مرد یهودی طلا بخرد یهودی از او خواست که چهره‌اش را باز کند زن نپذیرفت. آن یهودی در حالیکه زن نشسته بود و بدون اینکه احساس کند گوشه چادرش را به چیزی بست که وقتی از جایش بلند شد صورتش لخت شد. زن فریاد کشید و کمک طلبید، جوان مسلمانی که در آن نزدیکی بود آمد و مرد یهودی را کشت، از آن سو هم یهودیها جمع شدند و جوان مسلمان را کشتند، این داستان واقعی می‌رساند که حفاظت از ناموس چه نقش مهمی در جامعه اسلامی داشته و دارد؛ در پی همین جریان بود که رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم بر اثر پیمان شکنی یهود بنی قینقاع با آنان به جنگ پرداختند. آری خواننده گرامی! علاوه بر آن بعضی احکام شرعی مثل اشتراط ولی در عقد نکاح و شاهد گرفتن در نکاح و بلکه حد قذف و حد زنا و دیگر احکامی که همگی بیانگر اهمیت عزت و آبرو و حیثیت انسان مسلمان است، نشان

می‌دهد که شریعت چقدر به حفظ آبرو حساس است. اگر در این احکام و در حکمت و فلسفه و پیامدهای آنها بیندیشید و دقت کنید اهمیت موضوع خود به خود برای شما آشکار می‌شود.

اهمیت خواستگاری

احکام زیادی بر مصاهره مترتب می‌شود، اصلاً در خود مشروعیت عقد نکاح (که قرآن از آن به میثاق غلیظ تعبیر فرموده) دقت کنید که مرد چگونه و با چه شرایط و آدابی از زنی خواستگاری می‌کند و چه احکام زیبا و پندآمیزی بر آن مترتب می‌شود؛ ممکن است خواستگاری او پذیرفته و ممکن است رد شود.

بینید مرد خواستگار چگونه از خانواده و خویشان و آشنایانش جهت برقراری روابط رسمی و کسب موافقت خانواده عروس تلاش می‌کند، و خانواده عروس با چه دقتی بررسی می‌کنند، فکر می‌کنند، مشورت می‌کنند، درباره داماد تحقیق می‌کنند؟ و در نهایت هیچ الزامی هم ندارند، ممکن است موافقت کنند و یا با کمال اختیار و جرأت و شهامت مخالفت خودشان را اعلان می‌کنند، حتی اگر داماد هدایایی فرستاده باشد یا مقداری مهر مقدم پرداخته باشد یا هر احسان دیگری نیز به آنان کرده باشد، آنان مختارند هزار بار بیندیشند که آیا شایسته است دست عزیز و جگر گوشه‌شان را به دست این مرد بدهند یا خیر؟ علاوه بر آن عقد باید شاهد و گواه داشته باشد، و نکاح باید اعلان شود؛ چرا؟ زیرا احکام و پیامدهای بسیار مهم و سرنوشت سازی بر آن مرتب می‌گردد. نکاح، دورها را نزدیک و بیگانه‌ها را با هم آشنا می‌کند و به مجرد اینکه عقد ازدواجشان بسته شود بسیاری زنان دیگر بر داماد و بسیاری مردان دیگر بر عروس حرام می‌گردند. این کتاب کوتاه ظرفیت تفصیل بیشتر را ندارد، فقط مقصود بیان اهمیت موضوع است و زمینه‌سازی جهت مطلبی که در پی خواهد آمد، بنابراین حالا شما به مطلب ذیل بیندیشید و دقت کنید.

مبارک باد!

خواهر امام حسن مجتبی و امام حسین سید الشهداء، دختر فاطمه زهراء «ام کلثوم» علیها السلام را پدرش امیر مؤمنان علی بن ابی طالب علیه السلام به ازدواج فاروق اعظم رضی الله عنه عمر بن خطاب رضی الله عنه در می آورد، آیا شایسته است بگوئیم که علی از ترس عمر این کار را کرد؟! پس شجاعتش کجا بود؟ دوستی و محبتش با دختر عزیزش کجا بود؟ آیا علی مرتضی دست دخترش را بدست ظالمی می سپارد؟ غیرتش درباره دین خدا کجا رفت؟ پرسشهای زیادی که پایان ندارد، یا اینکه به ناچار باید اعتراف کنیم که چون علی عمر را کاملاً می شناخت و به او اعتماد داشت، و با او الفت و محبت داشت لذا خواست بدینوسیله از شخصیت او تقدیر کند، آری بدون شک و تردید عمر با میل و رغبت خود علی و خانواده اش با دختر دختر رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم ازدواج کرد و ازدواجشان کاملاً شرعی و صحیح و علنی و اختیاری بود. این خود می رساند که این دو خانواده چقدر یکدیگر را دوست می داشتند و به یکدیگر احترام می گذاشتند و جوئی سرشار از الفت و محبت در میان آنان حاکم بود، چرا چنین نباشد، درحالیکه خود رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم داماد (شوهر دختر) عمر رضی الله عنه بود، بنابر این رابطه گرم اجتماعی بین خانواده رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم و خانواده عمر قبل از این ازدواج هم قائم بود.

امام جعفر صادق علیه السلام نوۀ ابوبکر رضی الله عنه

نمونه دوم: فرمودۀ امام جعفر صادق علیه السلام کافی است که فرمودند: (وَلَدَنِي أَبُو بَكْرٍ مَرَّتَيْنِ) آیا می دانید مادر امام صادق کیست؟ «ام فروه» دختر قاسم ابن محمد بن ابی بکر صدیق رضی الله عنه. آیا دقت کرده اید که چرا امام صادق علیه السلام فرمودند ابوبکر و نگفتند محمد بن ابی بکر؟ آری این صراحت و بازگشت به جد بزرگوار خانواده صدیق رضی الله عنه بدلیل این بود که بعضی شیعه نمایان فضیلت ابوبکر صدیق را انکار می کردند، بر خلاف محمد پسر ابوبکر که شیعیان درباره فضل او متفقند، شما را به خدا فکر کنید و ببینید که انسان به چه کسی افتخار می کند؟!

خواننده گرامی! هر کس اندکی مطالعه و اطلاع داشته باشد، روابط خویشاوندی نسبی بین صحابه رضوان الله عليهم اجمعين اعم از مهاجر و انصار را درک می کند، این روابط به قدری صمیمی و گسترده بود که حتی موالی و بردگان صحابه از اشراف و سادات قریش زن گرفتند: زید بن حارثه رضی الله عنه صحابی ای که نامش در قرآن کریم آمده همسرش کیست؟ زینب بنت جحش رضی الله عنها که بعدها افتخار ام المؤمنین را کسب نمود.

اسامه بن زید رضی الله عنه برده معروف که رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم فاطمه بنت قیس قریشی را به همسری او دادند. سالم مولای رضی الله عنه (برده) حذیفه رضی الله عنه که حذیفه دختر برادرش هند بنت الولید قریشی را به همسری او داد در حالیکه پدر وی از سرداران قریش بود. اگر از مصاهره در بین صحابه رضی الله عنهم سخن بگوئیم موضوع بسیار طولانی خواهد شد، لذا به ذکر همین چند نمونه از ازدوای صمیمانه بین اهل بیت و خلفای راشدین رضی الله عنهم اکتفا می کنیم. پس گفتیم که عمر فاروق رضی الله عنه با ام کلثوم دختر فاطمه زهراء دختر گرامی رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم ازدواج کرده کما اینکه مادر امام جعفر صادق علیه السلام از هر دو طرف نوه ابوبکر صدیق رضی الله عنه است.

رهبری عقل

پس خواننده گرامی! چه بهتر که از وسوسه شیطان بر حذر باشیم، و جدی و عمیق

بیندیشیم، ما مسلمانیم، و هر مسلمان مکلف است که از عقل خودش کار بگیرد، چه بسیار است آیاتی که در قرآن کریم انسان را به تعقل و تفکر و تدبر فرا می خواند که اینجا جای تفصیل آن نیست لذا باید از عقل کار گرفت و دائره تفکر و اندیشه را گسترش داد و از تقلید کورکورانه پرهیز نمود. برای انسان عاقل و دانا که خداوند به او عقل سالم عنایت فرموده، زشت است که بدون تفکر و تعقل هر سخنی را پیش از تحقیق و سنجش بپذیرد، به ویژه در باب اعتقادات، که نباید اجازه دهیم سرنوشت دائمی و ابدی ما نسنجیده رقم بخورد، زندگی آخرت و اعتقاداتی که بر اساس آن مسیر سعادت یا شقاوت انسان تعیین می شود شوخی بردار نیست. پس خدایا از شر همه شیطانهای انس و جن به ذات شنوای دانا و حکیم و توانای تو پناه می جوئیم.

خواننده محترم! آیا شما راضی می شوید که پدران و پدر بزرگان شما دشنام داده شوند و به آنها اهانت گردد و گفته شود دختر شما را به زور و بر خلاف میل خانواده و فامیل و خویشاوندانش در حالیکه شما (یعنی پدرش) حاضر و زنده است به ازدواج گرفته اند؟ آیا شما این را برای خود می پسندید که به شما گفته شود « دختر شما یا ناموس شما به زور غصب شده است » پس وقتی برای شما حتی شنیدن این مسئله دشوار است و نمی توانید آنرا تحمل کنید، و چه بسا آنرا منافی عزت و غیرت خود می دانید، پس نسبت به بهترین انسانهای روی زمین بعد از پیامبران علیهم السلام چگونه باید این چرندیات را شنید و تحمل کرد؟ این چه عقلی است که این گونه چرت و پرت ها را به نام دین و دانش و اسلام ناب و مکتب اهل بیت و روایات ائمه اطهار علیهم السلام می پذیرد؟! از خداوند می خواهیم که دلهایمان را از کینه و عداوت نسبت به مؤمنان پاک بدارد. پروردگارا! محبت همه بندگان صالح و نیکو کارت را در دلهایمان جای بده، و دلهای خرابمان را با محبت واقعی اهل بیت آباد بگردان. آمین یا رب العالمین.

دلایل این ازدواج تاریخی

اینک قبل از مبحث سوم نصوص و روایاتی از کتب معتمد برادران تشیع و از علمای

بسیار معتبر آنان را از نظر شما می‌گذرانیم که در آنها اثبات ازدواج عمر فاروق با ام کلثوم دختر گرامی علی و زهراء علیها السلام به روشنی به چشم می‌خورد.

اعتراف اول

صفی الدین محمد بن تاج الدین معروف به ابن الطقطقی الحسنى متوفای ۷۰۹ هجری نسب شناس و مورخ معروف در کتابی که تالیف آنرا به اصیل الدین حسن پسر خواجه نصیرالدین طوسی وزیر هلاکو تقدیم نموده، و آنرا به اسم خودش نام گذاری کرده در ذیل عنوان بنات امیر المؤمنین علی علیه السلام می‌نویسد: (وام کلثوم و أمها فاطمة بنت رسول الله تزوجها عمر بن الخطاب فولدت له زیدا ثم خلف علیها عبدالله بن جعفر) یعنی «یکی دیگر از دختران امیر المؤمنین ام کلثوم می‌باشد که مادرش فاطمه دختر رسول الله صلی الله علیه و آله است که عمر بن خطاب با وی ازدواج کرد و فرزندی به نام زید از او به دنیا آورد و پس از عمر به عقد عبدالله بن جعفر در آمد».

اعتراف دوم

محقق سید مهدی رجائی مطالب بسیاری نقل کرده از جمله تحقیق ابوالحسن العمری از نوه‌های عمر پسر امام زین العابدین (ع) در کتابش «المجدی» می‌نویسد: «آنچه از این روایات می‌توان بدان اعتماد کرد مطلبی است که اکنون از نظر گذشت که عباس ابن عبدالمطلب ام کلثوم را بارضایت و اجازه پدرش به ازدواج عمر در آورد و از عمر فرزندی به نام زید به دنیا آورد». محقق مذکور اقوال بسیار دیگری نیز نقل کرده از جمله: زنی که عمر با او ازدواج کرده شیطانی بوده!!! یا ممکن است ازدواج کرده اما با او هم بستری نکرده!!! یا اینکه به زور و با غضب با او ازدواج کرده است!!!

اعتراف سوم

ملا باقر مجلسی می‌نویسد: «... همچنین است انکار شیخ مفید از اصل جریان ازدواج. این برای بیان این مطلب است که آن (ازدواج) از طریق آنها ثابت نشده است، و الا بعد از ورود آن روایات و روایات دیگری که با سند خواهد آمد که علی علیه السلام هنگامی که

عمر وفات کرد نزد ام کلثوم آمد و او را با خود به خانه خودش برد، و روایات دیگری که از بحار الانوار آورده ام این انکار، عجیب می نماید، اصل جواب این است که این ازدواج از روی تقیه واضطرار بوده است.....الخ!!!

اعتراف چهارم

انصاف هم خوب است. صاحب اصول کافی چندین حدیث در کتابش آورده است از جمله (باب المتوفی عنها زوجها المدخول بها أن تعتد وما يجب علیها: حمید بن زیاد عن ابن سماعه عن محمد بن زیاد عن عبدالله بن سنان و معاویه بن عمار عن ابي عبدالله علیه السلام قال: سألت عن المرأة المتوفی عنها زوجها أعتد فی بیتها او حیث شاءت؟ قال بل حیث شاءت إن علیا علیه السلام لما توفی عمر أتى ام کلثوم فانطلق بها إلى بیته). «معاویه بن عمار می گوید از امام صادق علیه السلام پرسیدم زنی که همسرش وفات کند باید در خانه اش (عده) بنشیند یا هر جایی که خواست؟ فرمود بلکه هر جائیکه خواست، علی علیه السلام هنگامی که عمر وفات کرد، ام کلثوم را با خود به خانه خودش برد).

اعتراف پنجم

خواننده عزیز! با بعضی از علمای معاصر تشیع درباره این ازدواج صحبت کردم، از بهترین ردودی که آنان برای توجیه این ازدواج نوشته اند رد قاضی محکمه اوقاف و موارث شیخ عبدالحمید الخطی در قطیف عربستان که نماینده چندین مرجع بزرگ تقلید در عربستان سعودی است می گوید: «و اما اینکه قهرمان اسلام امام علی علیه السلام دخترش ام کلثوم را به ازدواج عمر در آورده جای تعجب ندارد، زیرا رسول گرامی صلی الله علیه و آله برای هر فردی از مسلمین أسوه حسنه هستند، ایشان با ام حبیبه رضی الله عنها دختر ابوسفیان ازدواج کردند، در حالیکه شخصیت ابو سفیان در برابر عمر رضی الله عنه اصلا قابل مقایسه نیست!، اینکه درباره ازدواج عمر با دختر علی اظهار تردید می شود هیچ توجیهی ندارد، و اما این گفته شما که عمر با جنی ازدواج کرده! یا جنی به شکل ام کلثوم در خانه عمر رضی الله عنه بوده! هم خنده دار

و هم گریه آور است، و بقدری مسخره است که ارزش ذکر کردن هم ندارد اگر قرار باشد دنبال اینگونه چرندها بگردیم بسیار است!».

شیخ پیرامون بحث مورد نظر یعنی نقش مصاهره در پیوندهای اجتماعی چیزی نگفته و حتی اشاره ای نکرده، که اینگونه پیوند اجتماعی در واقع جز با قناعت و باور تحقق نمی یابد، و در آن دلالت روشن و آشکاری بر محبت و اخوت و الفت بین دو خانواده عروس و داماد وجود دارد. خواننده عزیز! بر شما پوشیده نیست که بین ازدواج مرد مسلمان با زن اهل کتاب و بین ازدواج مرد اهل کتاب با زن مسلمان چقدر فرق آشکار وجود دارد، که اولی جایز و دومی ناجائز است، دقت کنید.

خلاصه

مصاهره بین صحابه رسول الله صلی الله علیه و آله بسیار روشن و آشکار است بویژه بین خاندان علی با خاندان خلفای راشدین رضی الله عنهم اجمعین، کما اینکه مصاهره بین بنی امیه و بنی هاشم قبل از اسلام و بعد از اسلام بسیار معروف است، که بارزترین آن ازدواج رسول الله صلی الله علیه و آله با دختر ابو سفیان است. مقصود ما در اینجا اشاره به دستاوردهای روانی و اجتماعی مصاهره بود که از بزرگترین و بارزترین آن محبت بین طرفین مصاهره است. امیدواریم همین مقداری که به عرض رساندیم کافی باشد.

تقدیم به وحدت امت اسلامی

برادر و خواهر مسلمان!

از خداوند متعال خواستارم ما و شما را جهت نیل به سعادت دنیا و آخرت توفیق و تأیید عنایت فرماید.

خداوند ما را توفیق داد این هدیه کوچک و پرمحتوا را به شما تقدیم کنیم. علت ایجاد اقوال مختلف در این زمینه این است که آنها خویشاوندی دینی بزرگ بین اهل بیت و اصحاب را که در عصر طلایی تاریخ اسلامی باعث ایجاد خویشاوندی و همبستگی بزرگ اجتماعی در میان مسلمانان شد فراموش کردند.

موضوعی که اهل بیت و اصحاب پیامبر خدا ﷺ را از دشمنی‌های دروغینی که بین آنها نقل کرده‌اند تبرئه کرده و دوستی و خویشاوندی را بین آنها اثبات می‌کند. آن دشمنی‌هایی که براساس آنها امت اسلامی به فرقه‌های تکفیرکننده هم تبدیل شد.

لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم

از خداوند دادخواهی می‌کنیم و نسبت به آنچه می‌گویند تنها از او طلب کمک می‌نماییم.

از امروز به بعد که دلیل‌های قاطع داخل این رساله را درباره این خویشاوندی که از مصادر واقعی و معتمد از هر طرف گرفته شده است، مشاهده می‌کنیم، هیچ عذری برای هر یک از ما باقی نمی‌ماند.

لذا ما از مؤلف عزیز که سخنان گران‌بها را در این رساله درباره خویشاوندی بین اهل بیت و اصحاب گرامی گردآوری نمود و صمیمیت را در بین آنها ثابت کرد تشکر و قدردانی می‌نماییم و البته این امر در بین اهل مصر امر غریبی نیست.

ما در اینجا بر هر فرد مسلمان که از محتوای مهم این کتاب اطلاع پیدا می‌کند اقامه حجت می‌کنیم و از خداوند می‌خواهیم مسلمانان را بر راه حق و بر محبت و ولاء کامل با اهل بیت و اصحاب پیامبر خدا ﷺ و بر براءت از کسانی که عمداً یا غیرعمد به آنان

توهین می کنند جمع کند.

و ما را همراهشان در زیر پرچم خاتم انبیاء حضرت محمد ﷺ محشور نماید که پیشاپیش همه عشره مبشره، امهات المؤمنین و دو جوان گرانقدر بهشت و سایر اصحاب و اهل بیت در معیت صدیقین، شهداء و صالحین قرار دارند.

الذین أنعم الله عليهم من النبين والصدیقین والشهداء والصالحین وحسن أولئك رفيقاً.

«وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمه مؤلف

الحمد لله كما ينبغي لجلال وجهه وعظيم سلطانه أحمده حمداً طيباً مباركاً دائماً وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله أصلي وأسلم عليه وعلى أهله وصحبه ومن تبع هداه إلى يوم الدين و بعد:

خداوند می فرماید: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾. (النساء: ۱).

«ای مردم! از (مخالفت) پروردگارتان بپرهیزید! همان کسی که همه شما را از یک انسان آفرید؛ و همسر او را (نیز) از جنس او خلق کرد؛ و از آن دو، مردان و زنان فراوانی (در روی زمین) منتشر ساخت. و از خدایی بپرهیزید که (همگی به عظمت او معترفید؛ و) هنگامی که چیزی از یکدیگر می خواهید، نام او را می برید! (و نیز) (از قطع رابطه با) خویشاوندان خود، پرهیز کنید! زیرا خداوند، مراقب شماست».

حکمت خداوند اقتضا کرد تا از گِل بشر را بیافریند و پیوند خویشاوندی و فامیلی بین آنان قرار دهد تا مردمی که همه از نسل آدم عليه السلام هستند همدیگر را بشناسند. لذا اصحاب از طائفه های بنی هاشم، آل عقیل، آل عباس، آل علی، آل جعفر و غیره با اصحاب دیگر پیوند خویشاوندی برقرار نمودند، با زنان آنان ازدواج کردند، و زنانشان را به عقد آنها در آوردند.

مادامی که اسلام باعث جمع شدن آنها است، این امر موجب احساس خواری و کاستی یا تکبر و غرور نخواهد شد. و محبت و مودتی که به خاطر خدا باشد در خون و

رگ انسان ساری و جاری است. اما عده‌ای که خود را به اسلام منتسب می‌کنند علمایشان راه دیگری را در پیش گرفته‌اند، آنها بسیاری از خویشاوندی و ازدواج‌های بین اهل بیت و اصحاب پیامبر صلی الله علیه و آله را انکار می‌کنند، تا به پیروانشان چنین القاء کنند که عداوت و دشمنی بین این دو گروه هنوز پابرجا است.

این گونه علماء در قول خود بر دلیل‌های واهی و بدون اصل و اساس اعتماد می‌کنند. این انکار را ابتدا شیخ مفید (ت ۴۱۳هـ) شروع کرد. او در کتابش «المسائل السرویه» ازدواج عمر بن خطاب با أم‌کلثوم دختر علی بن ابی طالب را به دلیل اینکه از طریق زبیر بن بکار روایت شده است انکار می‌کند. او می‌گوید چون او از نزدیکان زبیر است، و دشمنی زبیری‌ها و طالبی‌ها (البته این را مفید ادعا می‌کند) معلوم است.

بعد از شیخ مفید علمای شیعه راههای مختلفی را در انکار بسیاری از این ازدواج‌ها طی کرده‌اند که ما در کتاب «زواج عمر بن الخطاب من أم‌کلثوم بنت علی حقیقه و لیس افتراء» مفصلاً آنها را رد داده‌ایم شما می‌توانید به آن مراجعه کنید.

ولی علماء معاصر شیعه امامیه که از مصادر و منابع اصیل و اساسی و مراجع مختلف و کتب علم انساب که خود علماء شیعه در گذشته آنها را تصنیف، تحقیق و چاپ نموده‌اند غافلند، یا خود را به غفلت زده‌اند و از برخی علمای قبل از خود تقلید کرده‌اند لذا بسیاری از این ازدواج‌ها را انکار نموده‌اند.

یکی از این علمای معاصر علی محمد علی دخیل در کتابش «سکینه بنت الحسین» و محسن باقر الموسوی در کتابش «سکینه بنت الحسین» و شیخ محمد رضا الحکیمی در کتابش «أعیان النساء» و چندین عالم دیگر از آنها ازدواج فاطمه دختر حسین با عبدالله بن عمرو بن عثمان بن عفان را انکار نموده‌اند. در صورتی که امثال این ازدواج‌ها در کتب علم انساب ثبت شده‌اند که توسط علمای شیعه امامیه در گذشته تألیف شده است.

بنابراین مصلحت دیدم ازدواج‌های بین اهل بیت و اصحاب پیامبر صلی الله علیه و آله را جمع‌آوری نمایم و برای اثبات آنها از مصادر و مراجع اصیل شیعه امامیه و کتابهای علمای انساب استفاده کنم تا جای هیچ‌گونه شک و شبهه‌ای باقی نماند.

مهمترین این مراجع عبارتند از:

- ۱- عمدة الطالب فی أنساب آل ابی طالب، ابن عنبه (ت ۸۲۸هـ) او از نسب شناسان شیعه است.
- ۲- الأصيلی فی أنساب الطالبین، ابن الطقطقی (ت ۷۰۹هـ) او نیز از نسب شناسان شیعه است.
- او این کتاب را به اصیل الدین بن نصیرالدین طوسی تقدیم کرده است و مهدی رجایی بر اساس نسخه خطی آن، آنرا تحقیق کرده است. و استاد او آیت الله العظمی نجفی مرعشی مدام او را به این نسخه توصیه می کرد و این کتاب در کتابخانه مرعشی موجود است. تمام افرادی که در تهیه و چاپ کتاب مذکور نقش داشته اند از جمله مصنف، محقق، استادش، نسخه چایی، کسی که این کتاب به او تقدیم شده است همه از علمای شیعه هستند.
- ۳- سر السلسلة العلویة، أبونصر بخاری، او از علمای نسب شناس شیعه است. او در سال (۳۴۱هـ) در قید حیات بود.
- ۴- الإرشاد، شیخ مفید، او یکی از علمای بزرگ شیعه است و نیازی به معرفی ایشان یا مذهبشان نیست. (ت ۴۱۳هـ).
- ۵- منتهی الآمال، شیخ عباس قمی از علمای بزرگ شیعه که کتابی درباره کینه و القاب دارد.
- ۶- تراجم أعلام النساء، محمد حسین أعلمی حائری.
- ۷- کشف الغمة فی معرفة الأئمة، أربلی.
- ۸- الأنوار النعمانیة، نعمت الله جزائری (ت ۱۱۱۲هـ).
- ۹- أعیان النساء، شیخ محمد رضا حکیمی، چاپ مؤسسه الوفاء، بیروت ۱۴۰۳هـ ۱۹۸۳م.
- ۱۰- تاریخ یعقوبی، احمد بن ابی یعقوب بن جعفر بن وهب بن واضح، چاپ

چاپخانه صعب و دار صادر از بیروت.

۱۱- و کتاب‌های معتمد دیگر از علم انساب مانند: «أنساب الأشراف» بلاذری و «نسب قریش» مصعب الزبیری و «مقاتل الطالبین» ابوالفرج اصفهانی و کتاب‌های زیاد دیگری از علمای انساب و تاریخ شناس شیعه امامیه و از سایر علمای انساب به طور عموم استفاده شده است.

و مناسب دیدم که در کنار این ازدواج‌ها اسم پسران اهل بیت و کنیه و القاب آنها را نیز اضافه کنم تا خواننده گرامی را به حقایق جانبی برساند که مورد توجه قرار نگرفته‌اند.

خواننده محترم ملاحظه خواهد کرد که خانه‌ای از اهل بیت از نام‌های ابوبکر، عمر، عثمان و عائشه به خاطر محبت و احترام به آنها، خالی نبوده است و تمام این اسم‌ها از مصادر اصیل شیعه امامیه به ثبت رسیده‌اند.

خواننده گرامی! اکنون مذهب و تعصبتان را کنار بگذارید و با دیده بصیرت و عقل قبل از هر چیز به مسائل بنگرید تا حقایق برایتان روشن گردد.

پروردگارا! این کار را تنها به خاطر تو انجام دادم پس آن را از من بپذیر و برایم آسان کن و از جمله کارهای نیکم قرار ده و مرا یاری کن، همانا تو بهترین مولی و یاری‌دهنده هستی.

و آخرین دعای ما این است که حمد و سپاس ویژه پروردگار جهانیان است.

سید بن احمد بن ابراهیم از سرزمین کنانه (مصر)

۷ صفر ۱۴۲۳ هـ مصادف با ۲ آوریل ۲۰۰۲ م

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اسمهایی از اهل بیت علوی و هاشمی که به نام‌های اصحاب پیامبر
ﷺ نامگذاری شده‌اند!

ابوبکر

هر انسان عالم و جاهل اعم از شیعه و سنی می‌داند ابوبکر صدیق، اسمش عبدالله و خلیفه پیامبر خدا ﷺ است. لذا هیچ عاقلی شک ندارد هر کس اسم پسرش یا کنیه خودش را ابوبکر بگذارد بخاطر محبت او و سایر اصحاب رضی الله عنهم و در رأس آنها ابوبکر صدیق بوده است.

کسانی که از اهل بیت نامشان ابوبکر بوده است:

۱- ابوبکر بن علی بن ابی طالب

او همراه امام حسین در کربلاء شهید شد و مادرش لیلی دختر مسعود النهشلیه است. نگا: «الارشاد» شیخ مفید (ص ۱۸۶-۲۴۸)، تاریخ یعقوبی فی اولاد علی و منتهی الآمال شیخ عباس قمی (۲۶۱/۱) او می‌گوید اسمش محمد و کنیه‌اش ابوبکر است «و محمد یکنی بأبی بکر...» (۵۴۴/۱). «بحارالانوار مجلسی» (۱۲۰/۴۲).

۲- ابوبکر بن حسن بن علی بن ابی طالب

او همراه عمویش حسین در کربلاء شهید شد. شیخ مفید در «الارشاد» (ص ۲۴۸) نام او را جزو کشته شدگان کربلاء ذکر کرده است. نگا: «تاریخ یعقوبی فی اولاد الحسن» و «منتهی الآمال» شیخ عباس قمی (۵۴۴/۱) در باب استشهاد فتیان بنی هاشم فی کربلاء.

۳- ابوبکر علی زین العابدین

کنیه علی زین العابدین بن حسین، ابوبکر بوده است. بسیاری از علماء شیعه امامیه آن را ذکر کرده‌اند. به کتاب «الأنوار النعمانية» جزائی مراجعه شود.

۴- ابوبکر علی الرضا بن موسی کاظم بن جعفر صادق

کنیه امام رضا، ابوبکر بوده است. این موضوع را نوری طبرسی در کتابش «النجم الثاقب فی ألقاب و أسماء الحجّة الغائب» آورده است. او در این کتاب می‌گوید: «۱۴- ابوبکر و هی إحدى کنی الامام رضا كما ذكرها ابوالفرج الاصفهانی فی مقاتل الطالبیین». «۱۴- یکی از کنیه‌های امام رضا ابوبکر است که ابوالفرج اصفهانی در مقاتل الطالبیین آنرا ذکر کرده است».

۵- ابوبکر محمد مهدی منتظر بن حسن عسکری

یکی از اسم‌های مهدی منتظر که شیعه معتقد است بیش از (۱۱۰۰) سال پیش به دنیا آمده ابوبکر است. این موضوع را نوری طبرسی در کتابش در لقب شماره ۱۴ ذکر کرده است. این سؤال مطرح است که چرا مهدی منتظر شیعه امامیه به ابوبکر ملقب و یا کنیه‌دار می‌شود؟!

۶- ابوبکر بن عبدالله بن جعفر بن ابی طالب

صاحب «أنساب الأشراف» (ص ۶۸) می‌گوید: «عبدالله بن جعفر بدنیا آمد و ابوبکر همراه حسین کشته شد و مادرشان الخوصاء از قبیله ربیعہ می‌باشد» و خلیفه بن خیاط در تاریخش (ص ۲۴۰) در بحث نام کسانی از بنی‌هاشم که در معرکه حرّه کشته شده‌اند نام او را ذکر نموده است.

عمر

بی‌شک یکی از اصحاب پیامبر ، عمر بن خطاب بوده است و هر کس این نام را

برگزیند به خاطر به فال نیک گرفتن عمر بن خطاب است.

(کسانی که نامشان عمر بوده است).

۱- عمرالأطرف بن علی بن ابی طالب

مادرش ام حبیب الصهباء التغلبیه از اسیران جنگ با مرتدان است.

نگا: «سر السلسله العلویه» ابونصر بخاری شیعى (ص ۱۲۳) در بحث نسب عمر الاطرف و «منتهى الامال» عباس قمی (۱/۲۶۱) او می‌گوید: «عمر و رقیه کبری با هم دوقلو بوده‌اند» و «بحارالانوار» مجلسی (۱۲۰/۴۲).

۲- عمر بن حسن بن علی بن ابی طالب

مادرش ام‌الولد بود که با عمویش حسین در کربلا شهید شد. نگا: «عمده‌الطالب» ابن عنبه حاشیه ص ۱۱۶، تاریخ یعقوبی ص ۲۲۸ در بحث اولاد حسن.

یعقوبی در تاریخش می‌گوید: «حسن هشت پسر به نام‌های زید، عمر، قاسم، ابوبکر، عبدالرحمن از مادران متفاوت و طلحه و عبدالله داشت».

۳- عمر الأشرف بن علی زین‌العابدین بن الحسین

مادرش ام‌الولد و لقبش الاشرف بود چون عمر پسر علی بن ابی‌طالب لقبش الاطرف بود. نگا: «الارشاد» شیخ مفید (ص ۲۶۱) و «عمده‌الطالب» ابن عنبه (ص ۲۲۳). ملقب به الاشرف شد چون از حسین و حسن بود اما عمرالأطرف از یک طرف و آن هم پدرش علی بن ابی‌طالب بود.

۴- عمر بن یحیی بن حسین بن زید شهید بن علی بن حسین بن علی بن

ابی طالب

محمد أعلمی حائری در تراجم أعلام النساء زیر نام دختر حسن بن عبیدالله بن جعفر طیار (ص ۳۵۹) نام او را ذکر کرده است.

۵- عمر بن موسی کاظم بن جعفر صادق

ابن الخشاب در بحث فرزندان موسی کاظم نام او را آورده است. او چنین می گوید: «بیست پسر که عمر و عقیل در میان آنها بود و هجده دختر». به کتاب «تواریخ النبی والآل» محمدتقی تستری مراجعه شود.

عثمان رضی الله عنه

خلیفه سوم عثمان بن عفان ذوالنورین همسر دو دختر پیامبر خدا صلی الله علیه و آله رقیه و ام کلثوم، که شهید شد.

کسانی که نامشان عثمان بود عبارتند از:

۱- عثمان بن علی بن ابی طالب

او در کربلا همراه حسین شهید شد، مادرش ام البنین دختر حزم وحیدیه کلایه است. نگا: «الارشاد» شیخ مفید (ص ۱۸۶-۴۲۸) و «اعیان النساء» شیخ محمدرضا الحکیمی (ص ۵۱) و «تاریخ یعقوبی» در بحث اولاد علی، و «منتهی الآمال» (۵۴۴/۱) و تستری فی تواریخ النبی والآل (ص ۱۱۵) در بحث فرزندان امیرالمؤمنین.

۲- عثمان بن عقیل بن ابی طالب

بلاذری در «انساب الاشراف» (ص ۷۰) می گوید: «از جمله پسران عقیل مسلم ... و عثمان است».

عائشه رضی الله عنها

عائشه دختر ابوبکر صدیق و همسر حضرت محمد صلی الله علیه و آله است. ملاحظه می شود در میان اهل بیت اگر یکی از آنها پسران زیاد، ولی تنها یک دختر داشت و نام او را عائشه می گذاشت. قطعاً او با رغبت فراوان تنها دخترش را به نام عائشه نام گذاری می کرد علت آن چه بود!!؟

حال اگر علمای شیعه جوابی دارند آن را ابراز کنند.

پروردگارا راه درست را به ما الهام کن.

(کسانی که اسمشان عائشه است عبارتند از:)

۱- عائشه دختر موسی کاظم بن جعفر صادق

او از دختران موسی کاظم است، این امر را بسیاری از علماء شیعه از جمله شیخ مفید در «الارشاد» (ص ۳۰۳) و ابن عنبه در «عمده الطالب» حاشیه (ص ۲۶۶) و نعمه الله جزائری در «الانوار النعمانیه» (۳۸۰/۱) ذکر کرده‌اند.

می‌گوییم: دلیل محبت بیش از حد اهل بیت به ام‌المؤمنین عائشه این است که موسی کاظم سی و هفت پسر و فقط یک دختر داشت که نام او را عائشه گذاشت.

صاحب «انوار النعمانیه» (۳۸۰/۱) می‌گوید: «تعداد فرزندان او سی و هفت پسر و یک دختر است: امام رضا و ... و ... و عائشه».

گرچه در تعداد اولاد او اختلاف وجود دارد اما آنچه مورد اتفاق است این است که دختری به نام عائشه داشته است. ابونصر بخاری می‌گوید: «موسی کاظم هجده پسر و بیست و دو دختر داشته است» «سر السلسله العلویه» (ص ۵۳).

تستری در تواریخ‌النبی و آل اسم هفده دختر را آورده است «فاطمه کبری، فاطمه صغری، رقیه، رقیه صغری، حکیمه، ام ابیها، ام کلثوم، ام سلمه، ام جعفر، لبانه، علیه، آمنه، حسنه، بریهه، عائشه، زینب و خدیجه» تواریخ‌النبی و آل (ص ۱۲۵-۱۲۶).

۲- عائشه دختر جعفر بن موسی کاظم بن جعفر صادق

العمری در المجدی می‌گوید: «به پسر جعفر بن موسی کاظم بن جعفر صادق الخواری گفته می‌شود. او و هشت دختر از یک ام ولد هستند. آنها عبارتند از: حسنه، عباسه، عائشه، فاطمه کبری، فاطمه صغری، اسماء، زینب، ام جعفر ...».

نگا: «سر السلسله العلویه» (ص ۶۳) حاشیه محقق.

۳- عائشه دختر علی‌الرضا بن موسی کاظم

ابن الخشاب در کتابش «موالید اهل‌البیت» می‌گوید: «امام رضا پنج پسر و یک دختر

داشت به نام‌های؛ محمد قانع، حسن، جعفر، ابراهیم، حسین، که دخترش عائشه نام داشت. نگا: «تواریخ النبی و الآل» (ص ۱۲۸).

۴- عائشه دختر علی‌الهادی بن محمدجواد بن علی الرضا

شیخ مفید در «الارشاد» (ص ۳۳۴) می‌گوید: «او چند پسر به نام‌های ابومحمدحسن که بعد از او امام شد، حسین، محمد و جعفر و دخترش عائشه نام داشت».

طلحه رضی الله عنه

کسانی که نامشان طلحه بود:

۱- طلحه بن حسن بن علی بن ابی‌طالب

یعقوبی در تاریخش او را یکی از فرزندان حسن نام برده است. (ص ۲۲۸) و همچنین تستری در تواریخ النبی و الآل (ص ۱۲۰).

معاویه رضی الله عنه

(کسانی که نامشان معاویه بود):

معاویه بن عبدالله بن جعفر بن ابی‌طالب

عبدالله یکی از فرزندانش را معاویه (به اسم معاویه بن ابی‌سفیان) نام نهاد، و این معاویه هم دارای فرزندان است.

نگا: انساب الاشراف (ص ۶۰-۶۸) و «عمده الطالب» ابن عنبه (ص ۵۶).

ازدواج‌های بین اهل بیت و اصحاب پیامبر ﷺ

ازدواج‌های اهل بیت و خانواده ابوبکر صدیق

۱- ازدواج محمد ﷺ با عائشه دختر ابوبکر رضی الله عنه

این ازدواج را هیچ‌یک از علماء شیعه امامیه انکار نکرده‌اند هر چند آنها علیه عائشه زیاد سخن می‌گویند و هیچ عالم قدیم یا جدیدی یافت نمی‌شود که از او راضی باشد و بگوید: رضی الله عنه، برخلاف اتهام زناکاری که به او می‌زنند. همچنان که قمی و علماء دیگر از شیعه امامیه بیان کرده‌اند.

۲- ازدواج موسی جون بن عبدالله محض بن حسن مثنی بن حسن بن علی بن ابی طالب با ام سلمه دختر محمد بن طلحه بن عبدالله بن عبدالرحمن بن ابوبکر الصدیق

در این ازدواج از ام سلمه عبدالله متولد شد. نگا: «تراجم اعلام النساء» (ص ۲۷۳) و «سر السلسله العلویه» ابونصر بخاری (ص ۲۰) و «عمده الطالب» ابن عنبه (ص ۱۳۴).
ام سلمه دختر عائشه بنت طلحه بن عبدالله و مادرش ام کلثوم دختر ابوبکر صدیق است.

۳- ازدواج اسحاق بن جعفر بن ابی طالب با ام حکیم دختر قاسم بن محمد بن ابی بکر صدیق و خواهر ام فروه

نگا: «تراجم اعلام النساء» محمد اعلمی حائری (ص ۲۶۰).

۴- ازدواج محمدباقر بن علی زین‌العابدین بن حسین با ام فروه بنت قاسم بن محمد بن ابی بکر صدیق

حاصل این ازدواج جعفر صادق بود.

نگا: «الارشاد» شیخ مفید (ص ۲۷۰) و «تراجم اعلام النساء» محمد اعلمی حائری (ص ۲۷۸) و «عمده الطالب» ابن عنبه (ص ۲۲۵) و «الاصیلی» ابن طقطقی (ص ۱۴۹) و مقاله مشهور امام جعفر صادق به نام «ولدنی ابوبکر مرتین». به جعفر صادق گفته می شد «عمودالشرف». اما اینکه گفته است: «ولدنی ابوبکر مرتین» «ابوبکر مرا دوبار به دنیا آورده است» بدین دلیل است که مادرش ام فروه بنت قاسم بن محمد بن ابوبکر صدیق است و دوباره مادر ام فروه اسماء دختر عبدالرحمن بن ابوبکر است. پس ای خواننده گرامی به دقت نگاه کن که چگونه با خانواده ابوبکر صدیق پیوند خویشاوندی برقرار کرده اند.

۵- ازدواج حسن بن علی بن ابی طالب با حفصه دختر عبدالرحمن بن ابوبکر

نگا: «تواریخ النبی والال» التستری (ص ۱۰۷) در بحث همسران امام حسن.

ازدواج های بین اهل بیت و آل زبیر

۱- ازدواج صفیه دختر عبدالمطلب عمه پیامبر صلی الله علیه و آله با عوام بن خویلد.

ثمره این ازدواج زبیر بن عوام بود. همه کتب مراجع و کتب انساب این ازدواج را به ثبت رسانده و هیچکدام از مورخین و علماء انساب آن را انکار نکرده اند.

۲- ازدواج ام الحسن دختر حسن بن علی بن ابی طالب با عبدالله بن زبیر بن عوام

نگا: «منتهی الآمال» عباس قمی (ص ۳۴۱) و «عمده الطالب» ابن عنبه (ص ۲۸۸) و «تراجم اعلام النساء» محمدحسین اعلمی حائری (ص ۳۴۶) و «المجدی» ابوالحسن العمری، و از علماء انساب البلاذری در «انساب الاشراف» (۱۹۳/۲) و مصعب الزبیری در «نسب قریش» (ص ۵۰).

۳- ازدواج رقیه دختر حسن بن علی بن ابی طالب با عمرو بن زبیر بن عوام

نگا: «منتهی الآمال» عباس قمی (ص ۳۴۲) و «تراجم اعلام النساء» الاعلمی (ص ۳۴۶) و «المجدی»

ابوالحسن العمری و «عمده الطالب» ابن عنبه (ص ۸۸) و «نسب قریش» مصعب الزبیری (ص ۵۰) از علماء علم انساب.

۴- ازدواج ملیکه دختر حسن بن علی بن ابی طالب با جعفر بن مصعب بن زبیر

از این ازدواج دختری به نام فاطمه بدنیا آمد.
نگاه: «نسب قریش» مصعب الزبیری (ص ۵۳).

۵- ازدواج موسی بن عمر بن علی بن حسین بن علی بن ابی طالب با عبیده دختر زبیر بن هشام بن عروه بن زبیر بن عوام

از این ازدواج عمر درج، زینب و صفیه بدنیا آمدند.
نگاه: «نسب قریش» مصعب الزبیری (ص ۷۲).

۶- ازدواج جعفر اکبر بن عمر بن علی بن حسین بن علی بن ابی طالب با فاطمه دختر عروه بن زبیر بن عوام

از این ازدواج پسری به نام علی بدنیا آمد.
نگاه: «نسب قریش» مصعب الزبیری (ص ۷۲).

۷- ازدواج عبدالله بن حسین بن علی بن حسین بن علی بن ابی طالب با ام عمرو، دختر عمرو بن زبیر بن عروه بن عمر بن زبیر

از این ازدواج جعفر و فاطمه بدنیا آمدند.
نگاه: «نسب قریش» مصعب الزبیری (ص ۷۳-۷۴).

۸- ازدواج محمد بن عوف بن علی بن محمد بن علی بن ابی طالب با

صفیه دختر محمد بن مصعب بن زبیر

از این ازدواج دو فرزند به نام‌های: علی و حسنه بدنیا آمدند.

نگا: «نسب قریش» مصعب الزبیری (ص ۷۷).

۹- ازدواج دختر قاسم بن محمد بن جعفر بن ابی طالب با حمزه پسر

عبدالله بن زبیر بن عوام.

و از این ازدواج دارای فرزند شدند.

نگا: «نسب قریش» مصعب الزبیری (ص ۸۲).

۱۰- ازدواج محمد بن عبدالله نفس الزکیه بن حسن المثنی بن الحسن بن

علی بن ابی طالب با فاخته دختر فلیح بن محمد بن المنذر بن زبیر

از این ازدواج طاهر بدنیا آمد. نگا: «سر السلسله العلویه» ابونصر بخاری (ص ۱۸) از علماء

انساب شیعه.

۱۱- ازدواج حسین اصغر بن علی زین العابدین بن حسین با خالده دختر

حمزه بن مصعب بن زبیر بن عوام

نگا: «تراجم اعلام النساء» شیخ محمدحسین اعلمی از علماء انساب شیعه (ص ۳۶۱).

۱۲- ازدواج سکینه دختر حسین بن علی بن ابی طالب با مصعب بن زبیر

بن عوام

نگا: «عمده الطالب فی انساب آل ابی طالب» ابن عنبه (ص ۱۱۸) (تولد ۸۲۸ هـ) و «الاصیلی فی انساب

الطالبین» ابن الطقطقی (ص ۶۵-۶۶). (تولد: ۷۰۹ هـ)

این دو مرجع از بزرگترین مراجع شیعه در علم انساب هستند.

۱۳- ازدواج حسین بن حسن بن علی بن ابی طالب با امینه دختر حمزه بن منذر بن زبیر بن عوام

ابونصر بخاری یکی از علماء بزرگ شیعه در علم انساب در «سر السلسله العلویه» (ص ۱۰۳) می گوید: فرزندان حسین بن حسن عبارتند از: محمد، علی، حسن و فاطمه که مادرشان امینه دختر حمزه بن منذر بن زبیر است.

۱۴- ازدواج علی الخرزى بن حسن بن علی بن علی بن حسین بن علی بن ابی طالب با فاطمه دختر عثمان بن عروه بن زبیر بن عوام

ابونصر بخاری در «سر السلسله العلویه» (ص ۱۰۲) می گوید: علی پسر حسن بن علی معروف به خرزى از فاطمه دختر عثمان بن عروه بن زبیر بن عوام صاحب پسری به نام حسن شد.

ازدواج های بین اهل بیت و آل خطاب از فرزندان عدی

۱- ازدواج پیامبر صلی الله علیه و آله با حفصه دختر عمر بن خطاب

هیچ یک از علماء شیعه امامیه این ازدواج را انکار نکرده اند گرچه آنها سب و لعن و طعن نثار او و ام المؤمنین عائشه می کنند.

۲- ازدواج حسن الافطس بن علی بن علی بن زین العابدین بن حسین با دختر خالد بن ابوبکر بن عبدالله بن عمر بن خطاب

نگا: «عمده الطالب» ابن عنبه (ص ۳۳۷) و «تراجم اعلام النساء» (ص ۳۶۱).

۳- ازدواج حسن المثنی پسر حسن بن علی بن ابی طالب با رمله دختر سعید بن زید بن نفیل العدوی

از این ازدواج محمد، رقیه و فاطمه به دنیا آمدند. نگا: «عمده الطالب» ابن عنبه (ص ۱۲۰) در حاشیه.

ازدواج‌های بین اهل بیت و بنی تیم

۱- ازدواج حسن بن علی بن ابی طالب با ام اسحاق دختر طلحه بن عبیدالله التیمی

از این ازدواج فاطمه، ام عبدالله، طلحه بن حسن به دنیا آمدند.
نگاه: «الارشاد» (ص ۱۹۴) و «منتهی الآمال» (ص ۶۵۱- فصل ۱۲ در بیان اولاد حسین) و «کشف الغمّه فی معرفه الائمه» (۵۷۵/۲، بحث اولاد حسن) و «الانوار النعمانیه» جزائری (۳۷۴/۱) او می‌گوید: حسین اثرم پسر حسن و طلحه و فاطمه مادرشان ام اسحاق دختر طلحه بن عبیدالله التیمی است».

۲- ازدواج حسین بن علی بن ابی طالب با ام اسحاق دختر طلحه بن عبیدالله تیمی

امام حسن قبل از مرگش به او وصیت کرد تا با ام اسحاق ازدواج کند، از این ازدواج فاطمه به دنیا آمد.
نگاه: «الارشاد» (ص ۱۹۴) و «منتهی الآمال» (ص ۶۵۱- فصل ۱۲ بحث فرزندان حسین) و «الانوار النعمانیه» جزائری (۳۷۴/۱) او می‌گوید: «و فاطمه دختر حسین که مادرش ام اسحاق دختر طلحه بن عبیدالله است».

ازدواج‌های بین اهل بیت و بنی امیه

۱- ازدواج رقیه و ام کلثوم دو دختر پیامبر صلی الله علیه و آله با عثمان بن عفان رضی الله عنه

هیچکدام از علماء شیعه امامیه این ازدواج را انکار نکرده‌اند. با این وجود عثمان بن عفان را طعن و لعن می‌کنند و معتقدند این ازدواج از قبیل اظهار اسلام با کفر پنهان است.
نگاه: «المسائل السرویّه» شیخ مفید. آنها معتقدند رقیه بر اثر شدت ضربه عثمان به قتل رسیده است. اما اگر چنین است چرا پیامبر صلی الله علیه و آله دوباره ام کلثوم را به عقد او درآورد؟!

۲- ازدواج زینب دختر پیامبر صلی الله علیه و آله با ابوالعاص بن ربیع

ابوالعاص بن ربیع پسر خاله زینب و مادرش هاله دختر خویند است. از این ازدواج دختری به نام امامه به دنیا آمد که علی بن ابی طالب بعد از وفات فاطمه زهرا با او ازدواج کرد و هیچکدام از علماء شیعه امامیه آنها انکار نکرده‌اند.

۳- ازدواج علی بن حسن بن علی بن علی بن حسین بن علی بن ابی طالب با رقیه دختر عمر العثمانيه

او قبلاً همسر مهدی بن منصور بود. لذا هادی از ازدواج علی بن حسن با او راضی نبود و او را امر کرد تا رقیه را طلاق بدهد. اما علی بن حسن امتناع کرد و گفت: مهدی پیامبر خدا نیست تا همسران او بر ما حرام باشند و همچنین مهدی از من شریف‌تر نیست. «سر السلسله العلویه» (ص ۱۰۳).

۴- ازدواج علی بن ابی طالب با امامه دختر عاص بن ربیع که شرح آن گذشت.

۵- ازدواج خدیجه دختر علی بن ابی طالب با عبدالرحمن بن عامر بن کریز اموی

نگا: «عمده الطالب» ابن عنبه (ص ۸۳ - در حاشیه) به نقل از «المجدی» ابوالحسن العمری از علماء شیعه در علم انساب، و «تراجم اعلام النساء» (ص ۳۴۵) و «جمهره انساب العرب» ابن حزم (ص ۶۸) و در «عمده الطالب» آمده است عبدالرحمن بن عامر اموی (بدون ذکر نام کریز) با او ازدواج کرد.

۶- ازدواج رمله دختر علی بن ابی طالب با معاویه بن مروان بن حکم

نگا: «نسب قریش» (ص ۴۶) و «جمهره انساب العرب» (ص ۸۷). در آن آمده است: رمله همسر ابوالهیاج هاشمی عبدالله بن ابی الحارث بن عبدالمطلب بود. او فرزندی را برایش به دنیا

آورد که بعد از فوت عبدالله بن سفیان بن حارث، معاویه بن مروان بن حکم با او ازدواج کرد.

۷- ازدواج زینب دختر حسن بن المثنی بن حسن بن علی بن ابی طالب با ولید بن عبدالملک بن مروان

نگا: «نسب قریش» (ص ۵۲) و «جمهره انساب العرب» (ص ۱۰۸).

۸- ازدواج نفیسه دختر زید بن حسن بن علی بن ابی طالب با ولید بن عبدالملک بن مروان

نگا: «عمده الطالب» ابن عنبه (ص ۶۱ و ۹۰) از علمای انساب شیعه.

۹- ازدواج ام ابیها دختر عبدالله بن جعفر بن ابی طالب با عبدالملک بن مروان

صاحب «انساب الاشراف» (ص ۵۹-۶۰) می گوید: «عبدالله دختری به نام ام ابیها داشت که عبدالملک بن مروان با او ازدواج کرد».

و گفته شده که نامش ام کلثوم بود که با عبدالملک ازدواج کرد و او را طلاق داد و به عقد ابان بن عثمان بن عفان درآمد. اما قولی دیگر می گوید هر دو وجود داشته اند که ام ابیها را عبدالله سپس علی بن عبدالله بن عباس به عقد خود درآوردند.

محمد حکیمی در «اعیان النساء» (ص ۱۲۰) می گوید: «عبدالملک بن مروان در دمشق با او ازدواج کرد و او را طلاق داد سپس علی بن عبدالله بن عباس او را به عقد خود درآورد و نزد او به رحمت ایزدی پیوست».

در «تاریخ یعقوبی» (ص ۳۲۲) آمده است: «علی بن عبدالله بن عباس بیست و دو فرزند داشت که عبدالله اکبر از ام ابیها دختر عبدالله بن جعفر بن ابی طالب متولد شد».

۱۰- ازدواج فاطمه دختر حسین بن علی بن ابی طالب با عبدالله بن عمرو

بن عثمان بن عفان

از او محمد دیباج به دنیا آمد. که در سال ۱۴۵هـ در زندان منصور دوانیقی با سایر برادرانش از جمله عبدالله محض و حسن المثلث از اهل بیت به قتل رسیدند. فاطمه قبل از او همسر حسن المثنی بود که عبدالله محض و حسن المثلث و ابراهیم الغمر را برایش به دنیا آورد.

علماء شیعه از این ازدواج خود را غافل کرده‌اند و یا برخی از آنها آنرا انکار می‌کنند مانند: علی محمد علی دخیل در کتابش فاطمه دختر حسین چنین به نظر می‌رساند که او جز با حسن المثنی بن حسن بن علی بن ابی طالب ازدواج نکرده است.

و همچنین از جمله کسانی که این نکاح را به فراموشی سپرده‌اند شیخ محمدرضا حکیمی است. او در کتابش «اعیان النساء عبر العصور المختلفه» درباره فاطمه دختر حسین شهید و ازدواجش با حسن المثنی و تولد فرزندانش و همچنین زندانی کردن آنها توسط منصور دوانیقی و به قتل رساندن آنها توضیح می‌دهد. اما او به قتل رسیدن برادرشان محمد دیباج پسر عبدالله بن عمرو بن عثمان بن عفان را همراه آنها ذکر نکرده است.

با این وجود، همه علماء شیعه امامیه اقرار می‌کنند که مادر فاطمه دختر حسین ام اسحاق دختر طلحه بن عبیدالله است. و ام اسحاق همسر حسن بن علی نیز بوده است که فرزندانی برایش به دنیا آورد.

امام حسن به برادرش حسین وصیت کرد بعد از مرگش با او ازدواج کند و حسین نیز با او ازدواج کرد و دختری به نام فاطمه برایش به دنیا آورد که در بسیاری از مراجع و مصادر مسطور است از جمله مصادر شیعه امامیه مانند: «الارشاد» شیخ مفید (ص ۱۹۴) و «الانوار النعمانیه» نعمه‌الله جزائری (۳۷۴/۱) و «منتهی الآمال» عباس قمی (ص ۶۵۱- فصل ۱۲، بحث فرزندان حسین) و «تاریخ یعقوبی» (۳۷۴/۱- بحث زندگی فاطمه دختر حسین) و «الاصیلی» (ص ۶۵-۶۶) و «عمده الطالب» (ص ۱۱۸).

و کتب علم نسب مانند: انساب الاشراف (۶۰۷/۴) و «جمهره انساب العرب» (۴۱-۸۳)

و «نسب قریش» (ص ۵۱).

فاطمه دختر حسین در سال ۱۱۷هـ فوت کرد همان سالی که خواهرش سکینه دختر حسین و فاطمه کبری دختر علی بن ابی طالب فوت کردند. شاید خواننده گرامی مشتاق باشد تردیدش را شفا دهد و نصوص صریح از مصادر شیعه امامیه را درباره ازدواج فاطمه دختر حسین با عبدالله بن عمرو بن عثمان بن عفان عیناً ببیند.

پس عین عبارات را نقل می‌کنم:

۱- ابن طقطقی (ت ۷۰۹) یکی از علماء بزرگ علم انساب شیعه امامیه در کتابش «الاصیلی فی انساب الطالبیین» درباره این ازدواج می‌گوید: «خلف فاطمه بنت الحسین عبدالله بن عمرو بن عثمان بن عفان فولدت له».

«بعداً فاطمه دختر حسین با عبدالله بن عمرو بن عثمان بن عفان ازدواج کرد و از او صاحب فرزند شد».

۲- ابن عنبه (ت ۸۲۸) از علماء بزرگ علم انساب از شیعه امامیه در کتابش «عمده الطالب فی انساب آل ابی طالب» (ص ۱۸۸) محقق کتاب درباره این ازدواج در حاشیه آن می‌گوید: «فاطمه بعد از حسن المثنی با عبدالله بن عمرو بن عثمان بن عفان اموی ازدواج کرد ... و از او صاحب چند فرزند به نام‌های محمد مقتول، برادرش عبدالله بن حسن (که به او دیباج گفته می‌شد)، قاسم و رقیه شد. «عمده الطالب» (ص ۱۱ حاشیه). خلاصه اینکه ازدواج فاطمه دختر حسین با عبدالله بن عمرو بن عثمان بن عفان در مصادر شیعه امامیه و اهل سنت وجود دارد و این موضوع در بیست و هفت مرجع که سه تای آنها از مراجع شیعه امامیه هستند ذکر شده است.

این سه مرجع عبارتند از: «الاصیلی فی انساب الطالبیین» ابن الطقطقی (ص ۶۵-۶۶)، «عمده الطالب فی انساب آل ابی طالب» ابن عنبه (ص ۱۸۸) و «تاریخ الیعقوبی» (۳۷۴/۲). و مراجع دیگر از کتب تاریخ و انساب که به آنها اشاره می‌کنیم «المعارف» ابن قتیبه (ت ۲۷۶هـ)، «تاریخ اسلام» ذهبی (ت ۷۴۸هـ) (ص ۴۴۲- رویدادهای سال ۱۰۱-۱۲۰هـ)، «المنتظم

فی تاریخ الامم والملوک» ابن الجوزی (ت ۵۹۷هـ)، (۱۸۲/۱۷- شماره ۶۳۰)، «انساب الاشراف» احمد بن یحیی البلاذری (۱۹۸/۲)، «البدایه والنهایه» ابن کثیر (ت ۷۷۴هـ)، «العقد الفرید» ابن عبد ربّه، «تقریب التهذیب» ابن حجر العسقلانی (۶۰۹-۴۸۲/۲)، «تهذیب التهذیب» ابن حجر (ت ۸۵۲هـ) (۴۴۲/۱۲- شماره ۲۸۶۳ و ۴۹۶/۱۰ شماره ۸۹۴۸)، «تاریخ دمشق» ابن عساکر (۲۷۲-۲۷۹-۲۸۰)، «نسب قریش» مصعب الزبیری (ت ۲۳۶هـ) (ص ۵۱)، «الطبقات الکبری» ابن سعد (۴۷۳/۸-۴۷۴)، «تاریخ ابن معین» (۷۳۹/۲)، «الثقات» ابن حبان (۲۱۶/۳)، «المعرفه و التاریخ» (۲۶۵/۳)، «الکامل فی التاریخ» ابن اثیر (ت ۶۳۰هـ) (۵۱۸/۵-۵۲۳ و ۲۱۶/۶)، «تهذیب الکمال» مزی (ت ۷۴۲هـ)، (۳۹۲-۱۱۹۲/۳)، «الکاشف» ذهبی (۴۳۲/۳ شماره ۱۱۰)، «جامع التحصیل» (۳۹۴ شماره ۱۰۳۲)، «خلاصه تهذیب التهذیب» (۴۹۴)، «التذکره الحمدونیّه» (۴۸۲/۱)، «جمهره انساب العرب» ابن حزم (ص ۴۱-۸۳).

آیا بعد از این همه مراجع سخن دیگری وجود دارد؟!

۱۱- ازدواج حسین بن علی بن ابی طالب با لیلی یا آمنه دختر ابی مرّه

او ثقفی و اموی است. شیخ عباس قمی در «منتهی الآمال» (ص ۶۵۳-۶۵۴) می گوید: «یکی از همسران حسین لیلی دختر ابی مرّه بن عروه بن مسعود ثقفی است و مادرش میمونه دختر ابوسفیان و او نیز مادر علی اکبر است. پس علی اکبر از جهت پدرش هاشمی و از جهت مادرش ثقفی و اموی است.

نگا: «نسب قریش» (ص ۵۷) فصل فرزندان حسین که در آن آمده است «یکی از همسران او لیلی یا آمنه دختر معتب بن عمرو بن سعد بن مسعود بن عوف بن قیس است و مادرش میمونه دختر ابوسفیان بن حرب بن امیه است».

ازدواج های بین اهل بیت علوی و اهل بیت عباسی

۱- ازدواج محمد جواد بن علی الرضا بن موسی کاظم با ام حبیب دختر

مأمون عباسی

این ازدواج در آخر صفر سال ۲۰۲ هـ صورت گرفت.

نگا: «تراجم اعلام النساء» محمد الاعلمی الحائری (ص ۲۴۹) و «سیره الأئمه الاثنی عشر» هاشم معروف الحسینی (ص ۴۰۴-۴۰۵) و «الارشاد» (ص ۳۲۱) که او را ام الفضل نام نهاد و «المناقب» ابن شهر آشوب (۲۲۴/۱).

۲- ازدواج فاطمه دختر محمد بن علی النقی بن محمد جواد بن علی الرضا با

خلیفه عباسی هارون الرشید

نگا: مراجع شیعه «مناقب آل ابی طالب» (۲۲۴/۲).

۳- ازدواج عبیدالله بن محمد بن عمر الاطرف بن علی بن ابی طالب با عمه

ابی جعفر منصور

سن پسر عبیدالله ۵۶ سال بود که دوباره با زینب دختر محمدباقر ازدواج کرد. نگا: «سر السلسله العلویه» (حاشیه ص ۱۲۵).

۴- ازدواج ام کلثوم دختر موسی جون بن عبدالله المحض بن حسن بن

علی بن ابی طالب با برادرزاده منصور عباسی

محقق کتاب «عمده الطالب» در حاشیه صفحه ۱۳۴ به نقل از کتاب (المجدی للنسابه) ابی الحسن العمری می گوید: «موسی بن عبدالله ملقب به «الجون» دوازده فرزند داشت که نه نفر آنها دختر بودند از جمله ام کلثوم که با برادرزاده منصور عباسی ازدواج کرد. از خواننده گرامی درخواست می شود ازدواج های بین عباسی ها را نیز ملاحظه کند. از خداوند متعال علی و هاب خواستارم رشد و صواب را به ما الهام کند و این کار ما را مورد قبول درگاه خود قرار دهد. او بهترین مولی و یاری دهنده است.

ملحق اول

علمای شیعه امامیه درباره نام مادر امامان با هم اختلاف شدیدی دارند. منظور از علمای شیعه در این رابطه فقهاء و علماء علم نسب است. اما من علت این امر عجیب را نمی دانم. جدول زیر حاوی موارد مهمی از این اختلافات است^۱.

نام امامها	نام مادران آنها که در مراجع شیعه وارد شده است
علی زین العابدین بن الحسین بن علی بن ابی طالب	شاه زنان دختر یزدگرد بن کسری، شهربانویه، سلافه، سلامه، غزاله، بره خولیه.
مراجع	أصول کافی ۵۳۹/۱ باب مولد علی بن الحسین، نفس المهموم ص ۴۷۸-۴۷۹، منتهی الآمال ۹/۲، سر السلسله العلویه ۳۱.
امام محمد باقر بن علی بن حسین	فاطمه دختر حسن بن علی بن اُبی طالب، مادر حسن خوانده می شود.
مراجع	کشف الغمه ۳۰۴/۲.
جعفر صادق بن محمد بن علی بن حسین	فاطمه یا ام فروه دختر قاسم بن محمد بن اُبی بکر الصدیق و مادرش أسماء بنت عبدالرحمن بن اُبی بکر الصدیق. بدین دلیل جعفر صادق می گفت (صدیق دو بار مرا به دنیا آورد) یعنی از طرف مادر.
مراجع	سر السلسله العلویه ص ۳۴، منتهی الآمال ۱۶۰/۲، کشف الغمه ۳۱۹/۲-۳۴۱.

۱. شیخ عباس قمی در توضیح نامهای مادر علی زین العابدین می گوید: «شاه زنان دختر یزدگرد بن کسری که علی او را شهربانو نام نهاد، ولی اسم اصلی او سلافه یا سلامه بود، و نام مادر پسر حسین غزاله یا بره بود که از علی زین العابدین نگهداری می کرد لذا او را مادرش می خواند ...». چه انسان عاقلی این توضیح و توجیه را که مادر داغ دیده را به خنده می اندازد و عروس را می گریاند، می پذیرد.

نام امام‌ها	نام مادران آنها که در مراجع شیعه وارد شده است
موسی کاظم بن جعفر بن محمد بن علی بن حسین مراجع علی رضا بن موسی بن جعفر بن محمد بن علی بن حسین المراجع محمد جواد بن علی بن موسی بن جعفر بن محمد بن علی بن حسین مراجع علی‌النقی بن محمد بن علی بن موسی بن جعفر صادق مراجع حسن عسکری بن علی بن محمد بن علی بن موسی بن جعفر صادق مراجع	<p>أم ولد حمیده مغربیه یا حمیده بربریه خوانده می‌شد و یا گفته‌اند حمیده مصفاه از اشراف عجم، و منقول است که امام صادق گفته است حمیده پاک شده از ناخالصی‌ها مانند: شمش طلا. منتهی‌الآمال ۲/۲۳۹، کشف الغمه ۳/۵، عمده‌الطالب ص ۱۵۶.</p> <p>ام ولد که به او گفته می‌شد تکتیم، خیزران مرسیه و یا گفته‌اند: شقراء نوبیه و نام او اروی، و نجمه و سکن و سمانه و ام‌البین و خیزران صقر است.</p> <p>سر السلسله العلویه ص ۳۸، کشف الغمه ۳/۵۲، منتهی‌الآمال ۲/۳۳۴.</p> <p>أم ولد نام او خیزران یا سکینه مرسیه، سبیکه، عباس قمی گفته است: «نوبیه از اهل بیت ماریه قبطیه است».</p> <p>سر السلسله العلویه ص ۳۸، کشف الغمه ۳/۱۲۸، منتهی‌الآمال ۲/۴۱۹.</p> <p>ام ولد که نامش سمانه مغربی و یا اسم‌های دیگری که در کشف الغمه نقل شده‌اند.</p> <p>کشف الغمه ۳/۱۵۹، سر السلسله العلویه ص ۳۹.</p> <p>أم ولد نوبیه به او گفته میشد ریحانه، و گفته شده سوسن و گفته شده الماجده، و حدیث، و سلیم، والجده.</p> <p>منتهی‌الآمال ۲/۵۹۱، سر السلسله العلویه ص ۳۹، کشف الغمه ۳/۱۸۸.</p>
مهدی منتظر بن حسن بن علی بن	گفته شده است: اسمش نرگس یا صیقل یا خمط و او ام ولد است. نباتی عاملی در (سر من رای بدار العسکری و نرجس الام

نام امام‌ها	نام مادران آنها که در مراجع شیعه وارد شده است
محمد بن علی بن موسی بن جعفر بن محمد بن علی بن حسین	بقول الاكثر) می‌گوید: برخی گفته‌اند اسمش حکیمه و برخی دیگر می‌گویند او کنیزی رومی از نسل یکی از حواریان حضرت مسیح به نام شمعون بن حمون بن صفا است، و اسم او ملیکه دختر یشوعا بن قیصر پادشاه روم است. روایات متعددی با سندهای معتبر از بشر بن سلیمان نخاس از فرزندان ابویوب، نزد ابن بابویه قمی و شیخ الطائفه طوسی وجود دارند. همانطور که عباس قمی در منتهی‌الامال (۵۵۵/۲) بیان کرده است.
مراجع	منتهی‌الامال ۵۵۹/۲، کشف‌الغمه ۲۲۴/۳، الإرشاد ص ۳۴۶، حق‌الیقین لشبر ص ۲۲۲، الصراط‌المستقیم لمستحقی‌التقدیم ۲۱۷/۲، عمده‌الطالب ص ۱۵۸.

اگر به مطالب گذشته توجه کنید به نتایج زیر می‌رسید:

- ۱- در مورد نام مادر امامان اختلاف نظر وجود دارد و در اسم مشخصی اتفاق نظر وجود ندارد.
- ۲- تلاش‌های بی‌ثمر و بدون دلیلی برای تأویل و توجیه تعدد این اسمها صورت گرفته است.
- ۳- اشاراتی قابل‌ملاحظه وجود دارد که مادر امامان از نژاد عجم، رومی نصرانی و یا بربری عربی هستند. مثلاً مادر موسی کاظم حمیده مصفاه از اشراف عجم است، و مادر علی زین‌العابدین شاه زنان دختر یزدگرد پسر کسری پادشاه ایران، و مادر علی النقی سمانه مغریه، و مادر حسن عسکری، ریحانه نوییه، و مادر علی‌الرضا شقراء نوییه است. و مادر محمدجواد نوییه از اهل بیت ماریه قبطیه، و مادر مهدی منتظر نهایتاً نسب او به شمعون بن حمون بن الصفا یکی از حواریان عیسی مسیح علیه السلام و او دختر قیصر روم است.

آیا این عجیب نیست که مادر امامان یا ام‌الولد یا نوییه، قبطی، رومی و یا از

اشراف زادگان عجم هستند.

و تنها مادر عربی آنها فاطمه دختر حسن مادر محمدباقر، یا فاطمه دختر قاسم بن محمد بن ابوبکر صدیق (ام فروه) مادر جعفر صادق است. براستی این جای تأمل است.

ملحق دوم

راهنمای اسم فرزندان (پسر و دختر) اهل بیت (علیهم السلام)

- ۱- عمر الأطراف بن علی بن أبی طالب.
- ۲- عمر بن محمد بن عمر الأطراف بن علی بن أبی طالب.
- ۳- عمر بن حسین الشہید بن علی بن أبی طالب.
- ۴- عمر الأشرف بن علی بن الحسین بن علی بن أبی طالب.
- ۵- عمر بن علی الأصغر بن عمر الأشرف بن علی زین العابدین بن الحسین.
- ۶- عمر بن الحسن الأفطس بن علی الأصغر بن علی زین العابدین بن الحسین.
- ۷- عمر بن الحسین بن زید بن علی بن الحسین بن علی بن أبی طالب.
- ۸- عمر بن موسی کاظم بن جعفر الصادق.
- ۹- عمر بن الحسن السبط بن علی بن أبی طالب.
- ۱۰- عمر بن جعفر بن محمد بن عمر الأطراف بن علی بن أبی طالب.
- ۱۱- عمر بن محمد بن عمر بن علی بن الحسین الشہید.
- ۱۲- عمر بن یحیی بن الحسین بن زید.
- ۱۳- عمر بن الحسن بن علی بن الحسین بن علی بن أبی طالب.
- ۱۴- أبو بکر بن علی بن أبی طالب.
- ۱۵- أبو بکر بن الحسین الشہید بن علی بن أبی طالب.
- ۱۶- أبو بکر بن الحسن السبط بن علی بن أبی طالب.
- ۱۷- أبو بکر بن عبدالله بن جعفر بن أبی طالب.
- ۱۸- أبو بکر أحد أسماء المهدی المنتظر.
- ۱۹- عثمان بن علی بن أبی طالب.
- ۲۰- عثمان بن عقیل بن أبی طالب.
- ۲۱- عائشه بنت موسی کاظم بن جعفر الصادق.

۲۲- عائشه بنت علی الرضا بن موسی الكاظم بن جعفر الصادق.

۲۳- عائشه بنت علی أبی الحسن بن محمد الجواد بن علی الرضا بن موسی بن جعفر الصادق.

۲۴- معاویه بن عبدالله بن جعفر بن أبی طالب.

۲۵- طلحه بن الحسن بن علی بن أبی طالب.

دختران و پسران
اهمات اولاد مختلف

علي الأكبر
علي الأصغر
جعفر
عبد الله الأكبر
أحمد
إسماعيل
يحيى
عقيل
محمد الأكبر
محمد الأصغر
حمزة
أبو بكر
سكينة
أم الفضل
أم عبد الرحمن
وملاء

أم ولد
جعدة بنت
الأسود بن
بن عبد الله التيمي
أم إسحاق بنت طلحة
أم ولد
أم ولد
أم ولد
خولة بنت
منصور الخزرجية
مسعود عقبة
الخزرجي
أم كلثوم بنت
القفل بن
عباس أولين
هشيرة سبي
أنوعسي
الأشقر بن
أز وقاب إسمان
عمران طلحه
بن عبيد الله با
إسمان ازدواج
كر دند

رقية
أم عبد الله فاطمة أم سلمة

فاطمة
الحسين
عبد الله
(أبو بكر)
القاسم
عمر
الحسين أم الحسين
زيد

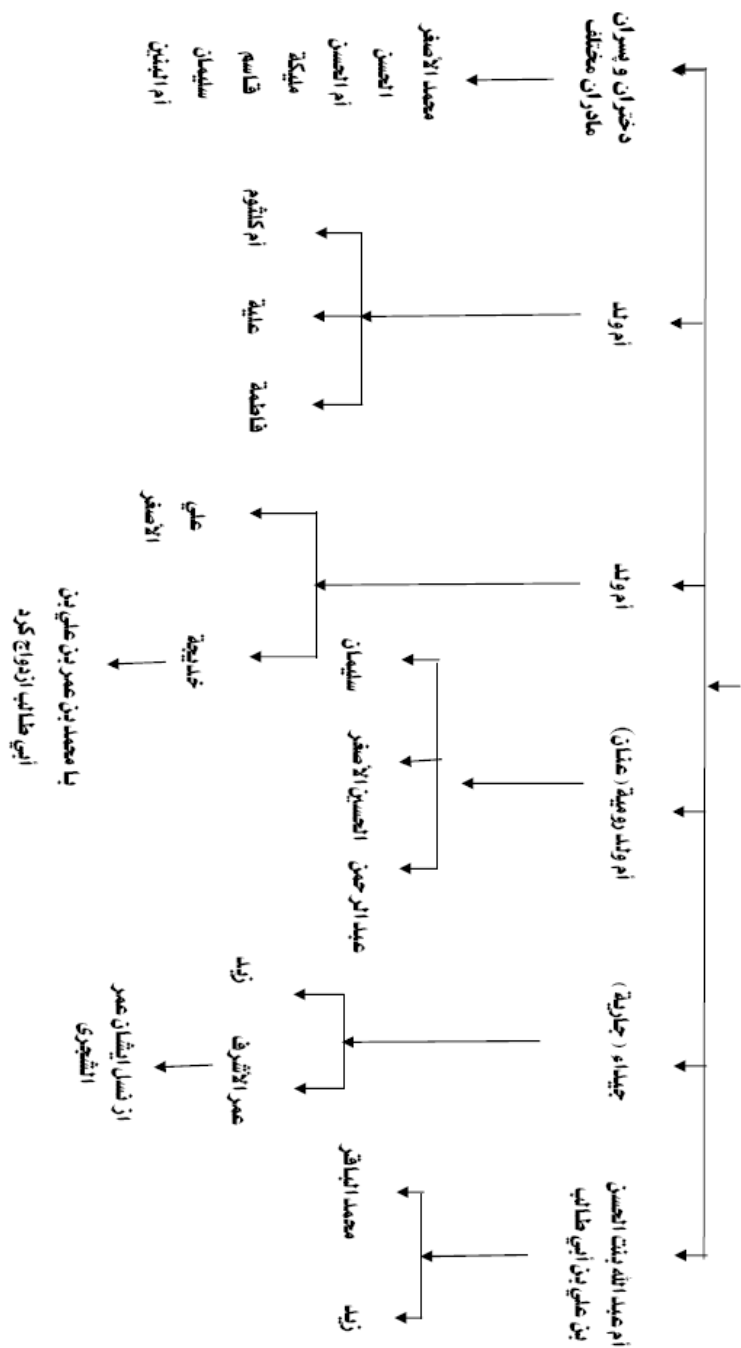
* ابن عيه در كتابش عمده الطالب (ص ۴۷) ميگويد: عبد الله همان ابوبکر است.

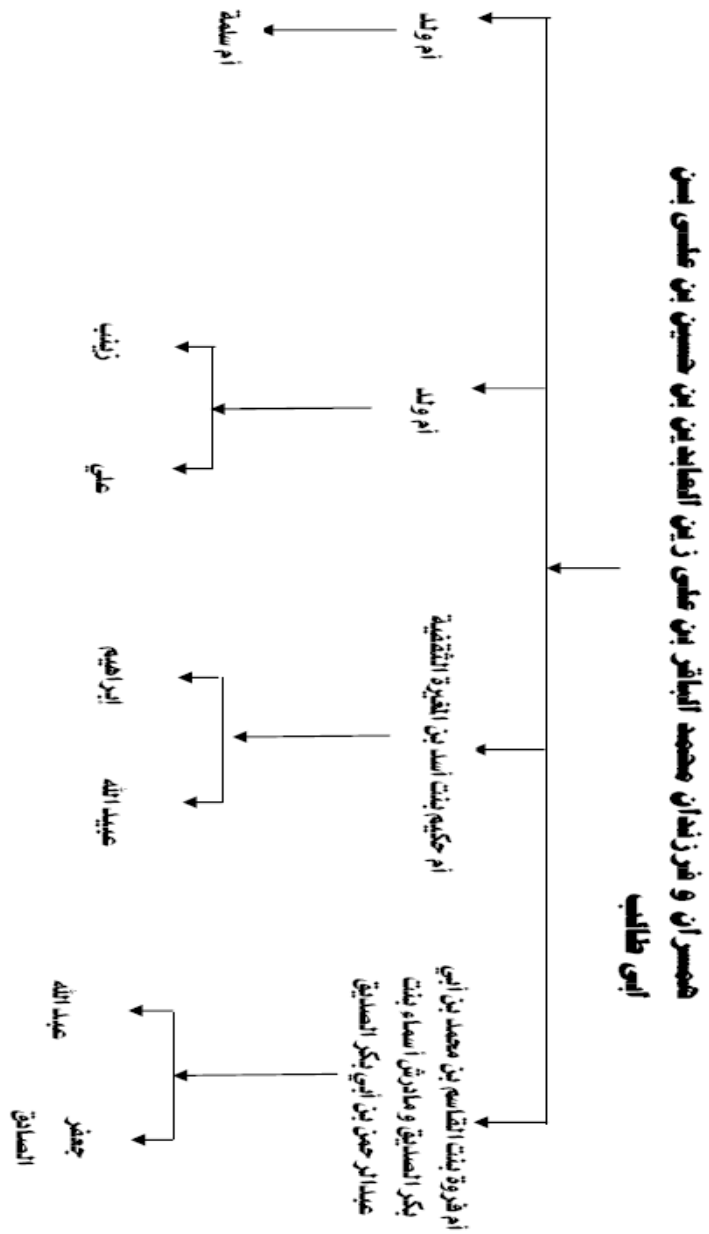
این عنبه در کتابش عمده الطالب (ص ۴۷) میگوید: عبدالله همان ابوبکر است.

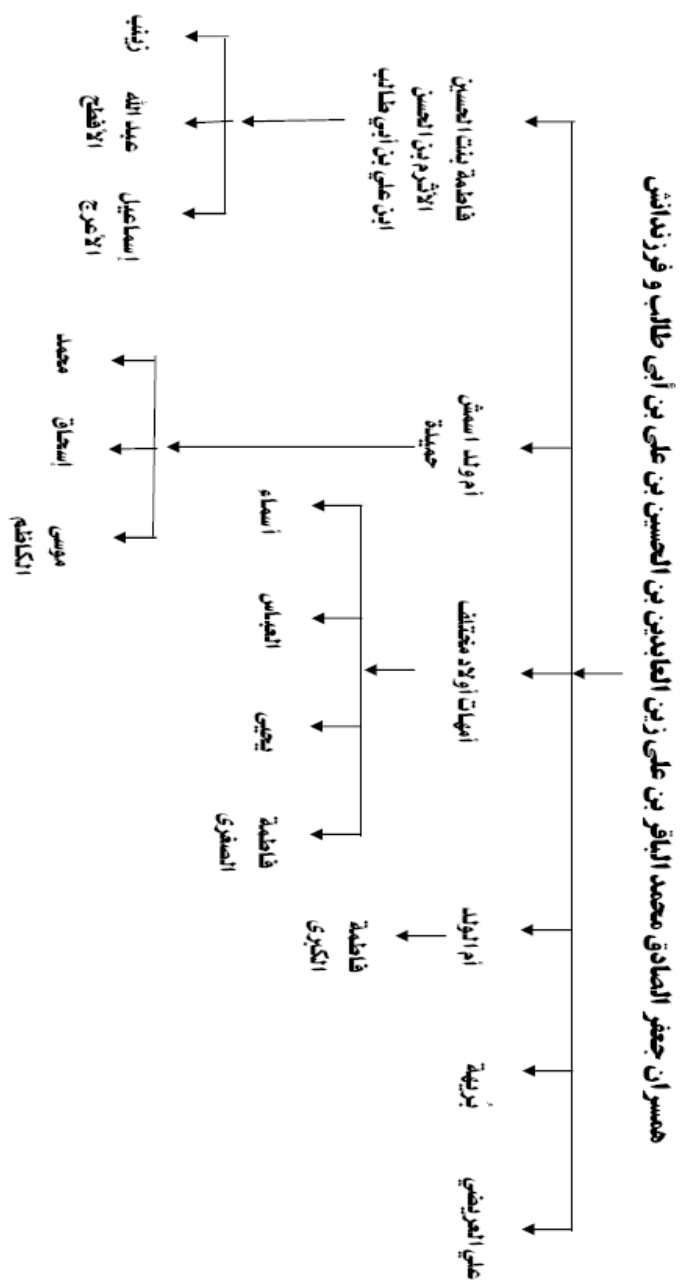
مهمسر آن و فرزند آن حسین بن علی بن ابی طالب

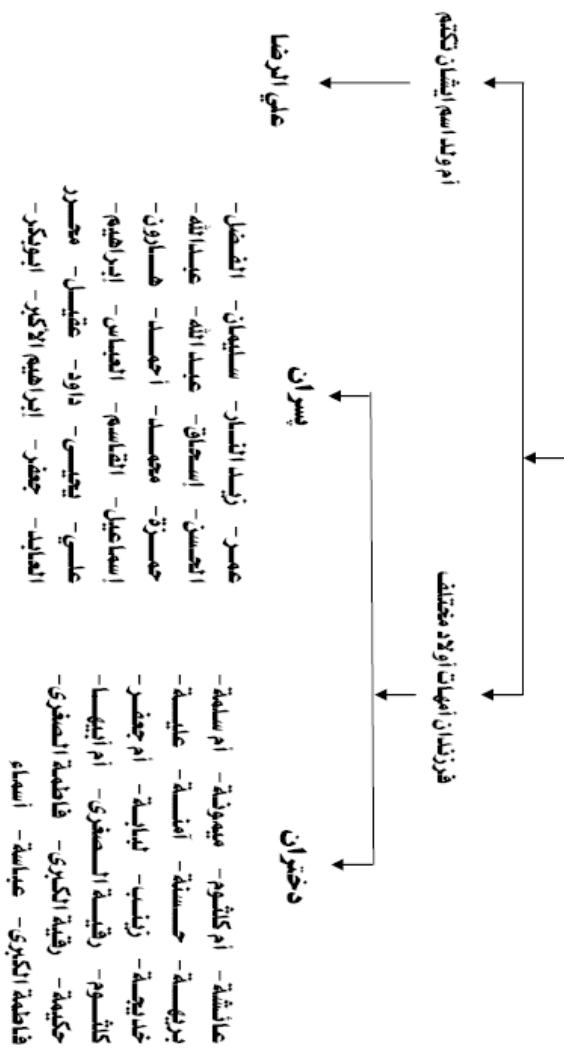
همسران و فرزندان علی زین العابدین بن حسین

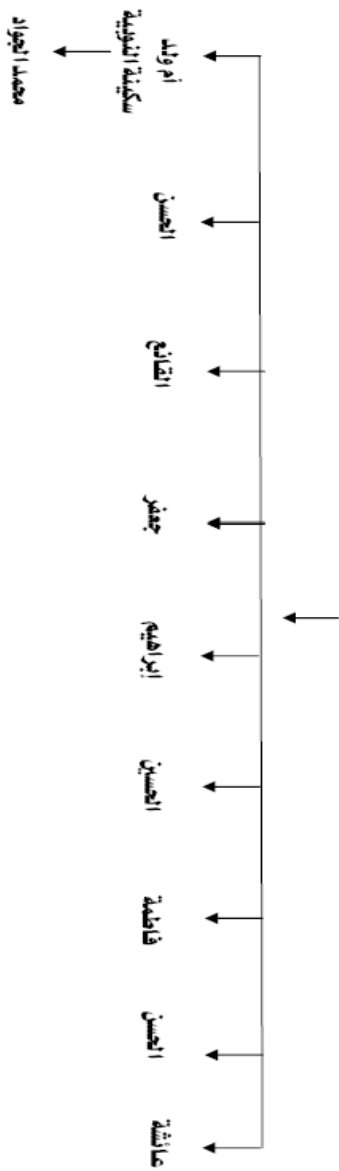

همسران موسی الكاظم بن جعفر الصادق الباقر بن علی بن الحسین بن علی بن ابی طالب و فرزندان ایشان

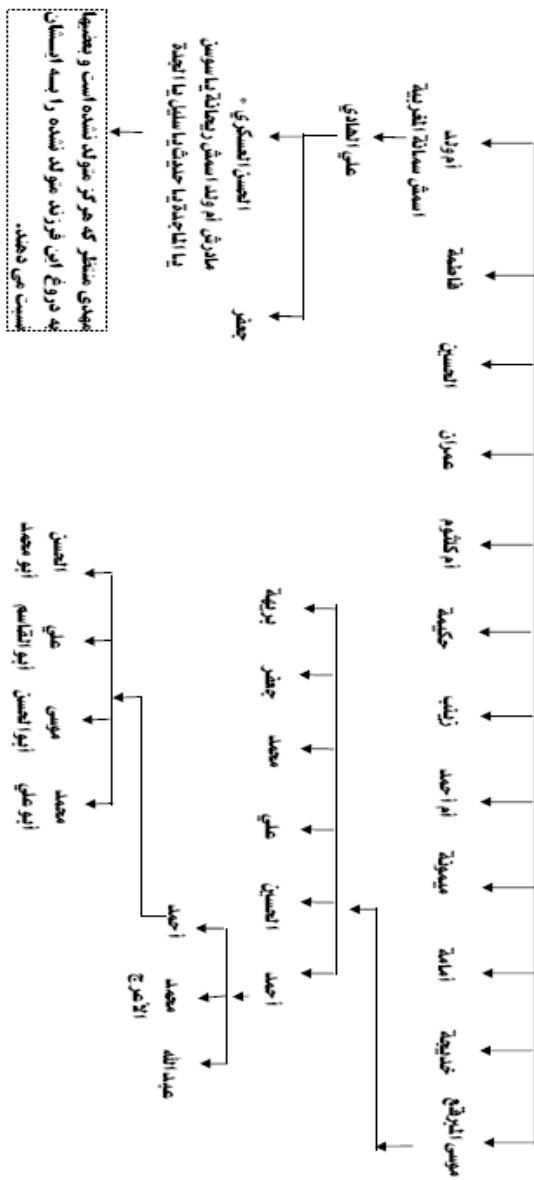

فرزند ان علی الرضا بن موسی الکاظم بن جعفر الصادق محمد الباقر بن علی زین العابدین بن الحسین
بن علی بن ابی طالب

✽ در سر السلسله العلویه ذکر شده است که امام رضا فرزندی جز محمد الجواد نداشته اند؛ ص ۳۸، ولی در کشف الغمّه ذکر شده که پنج فرزند پسر و یک دختر داشته اند که اسمشان ((عایشه)) بوده است. ص ۳/ ص ۵۸. حافظ عبدالعزیز بن الأضرهم ذکر کرده است که ایشان پنج فرزند پسر و یک دختر داشته است به نام ((عایشه)) کشف الغمّه ۳/ ۵۹، همواره با اختلافاتی که در اسم فرزندان پسر و مادر محمد الجواد است که ما همه این اختلافات را جمع کرده ایم.

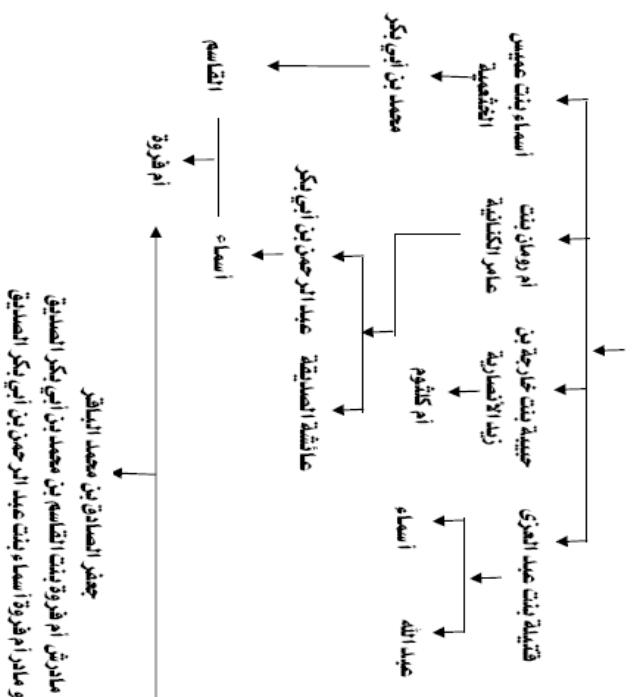
شهمس آن محمد الجواد و فرزندان علی الهادی و حسن عسکری

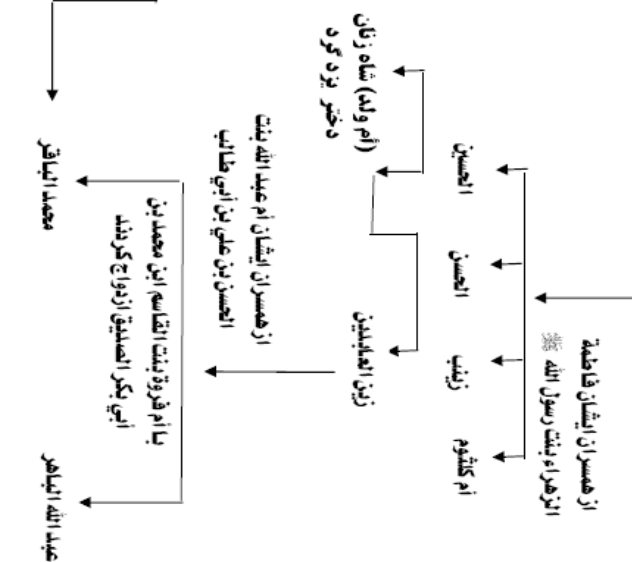
※ غالب علماء نظرشان بر این است که حسن عسکری وفات یافتند در حالی که هیچ فرزندی نداشتند. نویختی که از علمای شیعه می باشند در این باره می گویند: وفات کردند در حالی که هیچ فرزندی از خود بر جای نگذاشتند، پس میراث ایشان بین برادرش جعفر و مادرش که ام ولد بودند تقسیم شد. (فرق الشیعه ص ۹۶).

❖ امام جعفر صادق می گفتند: ابوبکر دو بار به دنیا آورده است. و به همین دلیل به ایشان گفته می شد: ستون شرف (الإرشاد، مفید ص ۲۷۰ و تراجم أعلام النساء ص ۲۷۸ وعمدة الطالب ابن عنبه ۲۲۵ و الأصبلي لابن المطقق ص ۱۴۹).

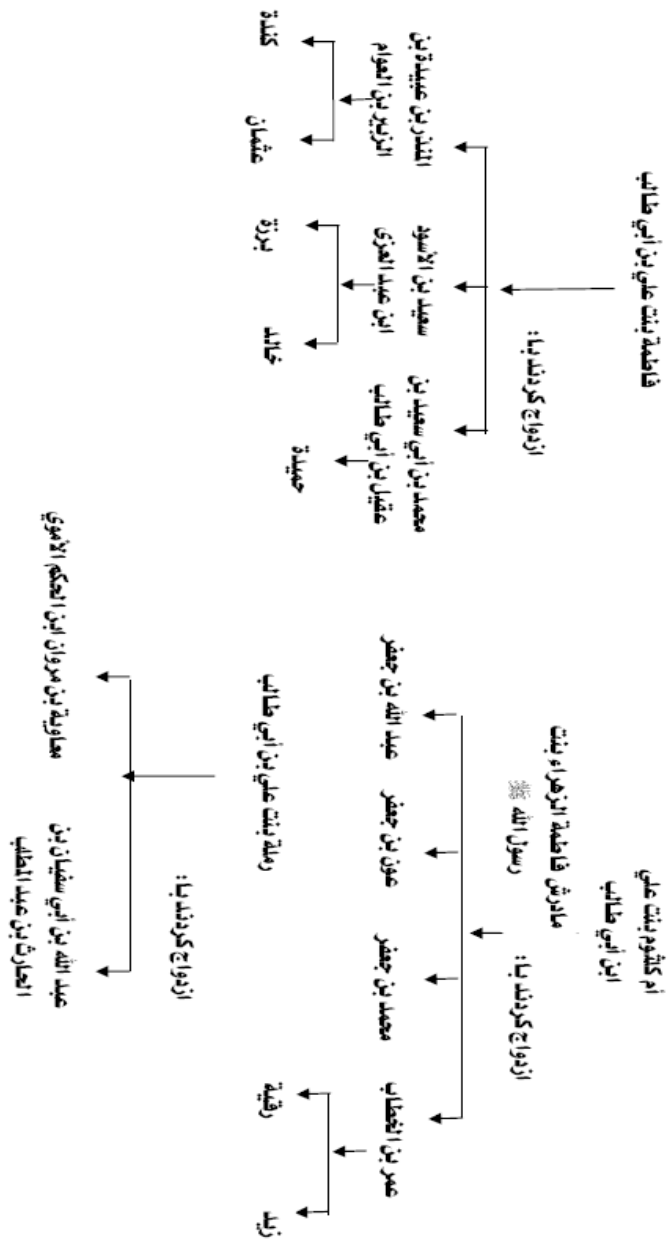
ابوبکر الصديق علیه السلام

علي بن ابي طالب علیه السلام

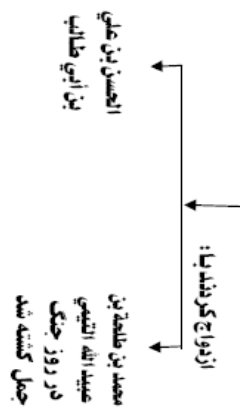

حیو یشاواندی د دختران علی و فرزندان ش

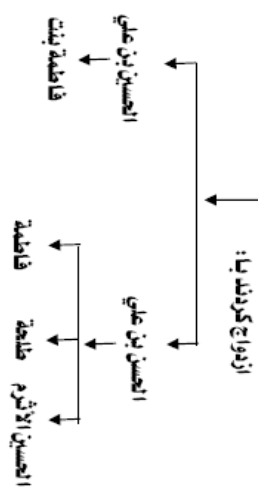

خویشاوندی بین خانواده حسن و حسین و فرزندان آنها

خویشاوندی بین منظور انفرادی

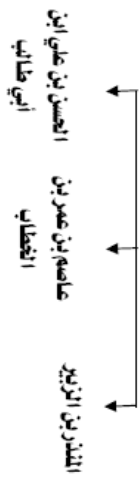
ام اسحاق بنت طلحة بن عبید الله التیمی

خویشاوندی بین

الحسن بن علی

ازواج کردند با:

اسماء بنت عمار

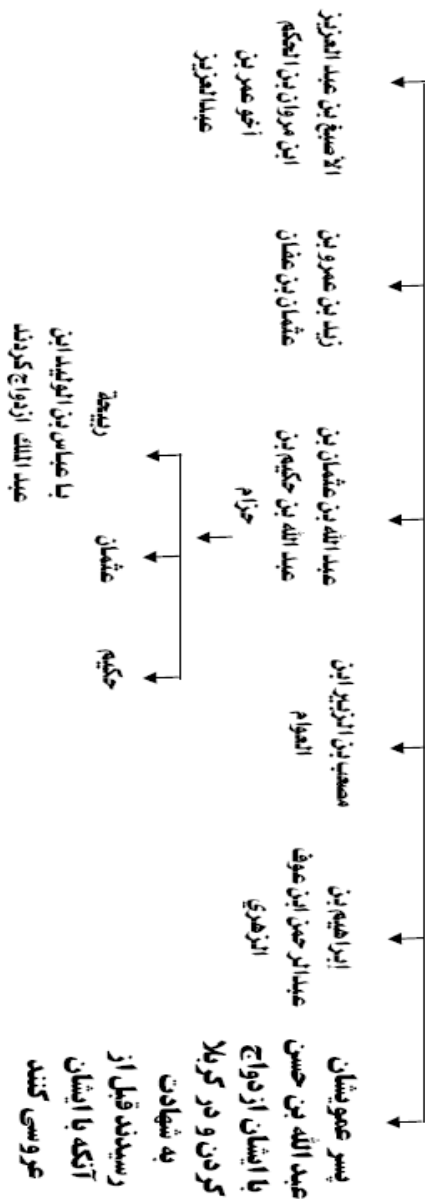
ابن حنیف التیمی

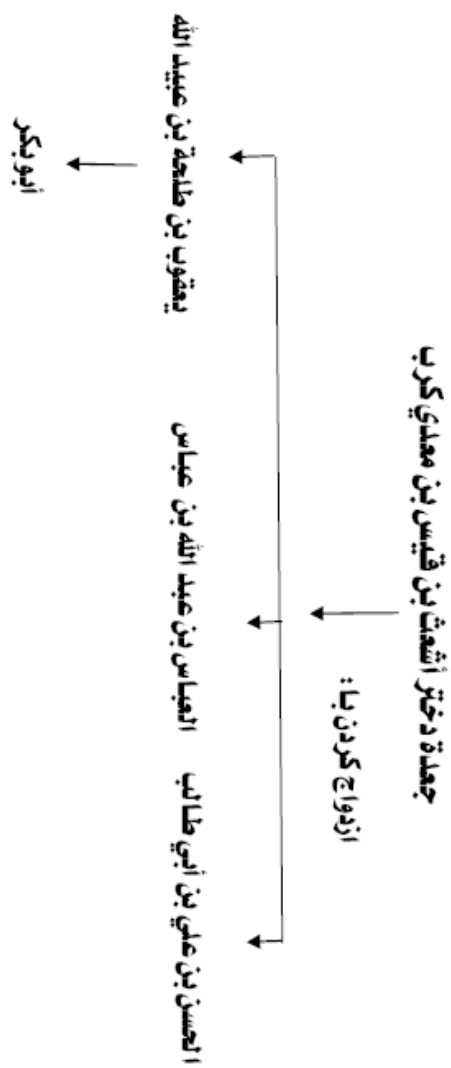
ازواج کردند با:

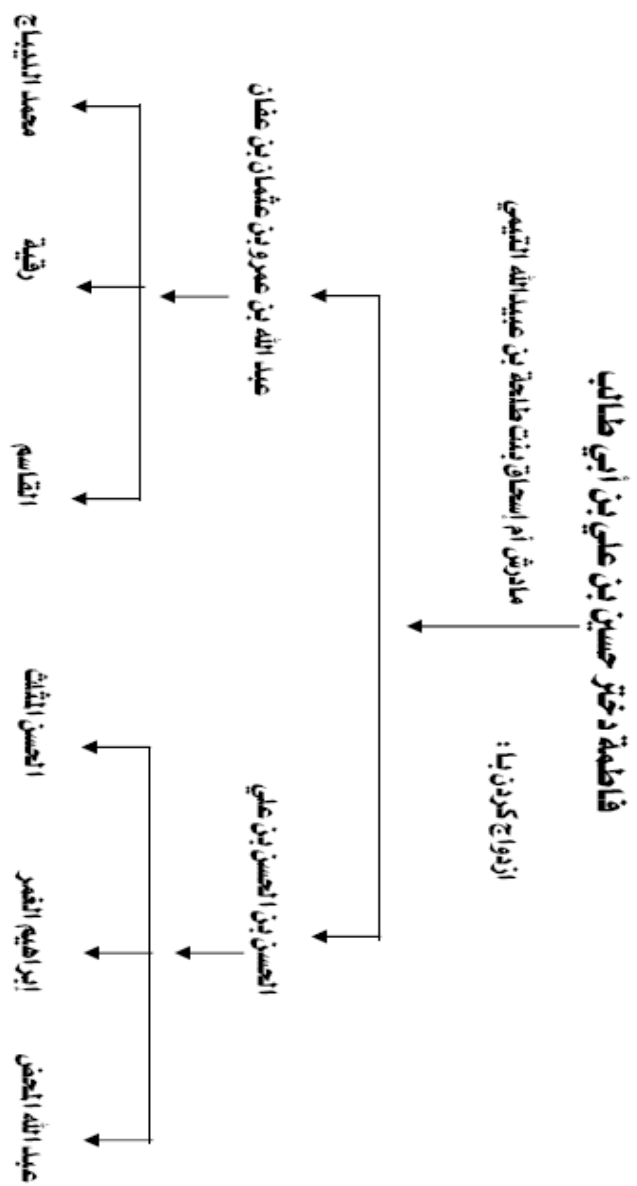

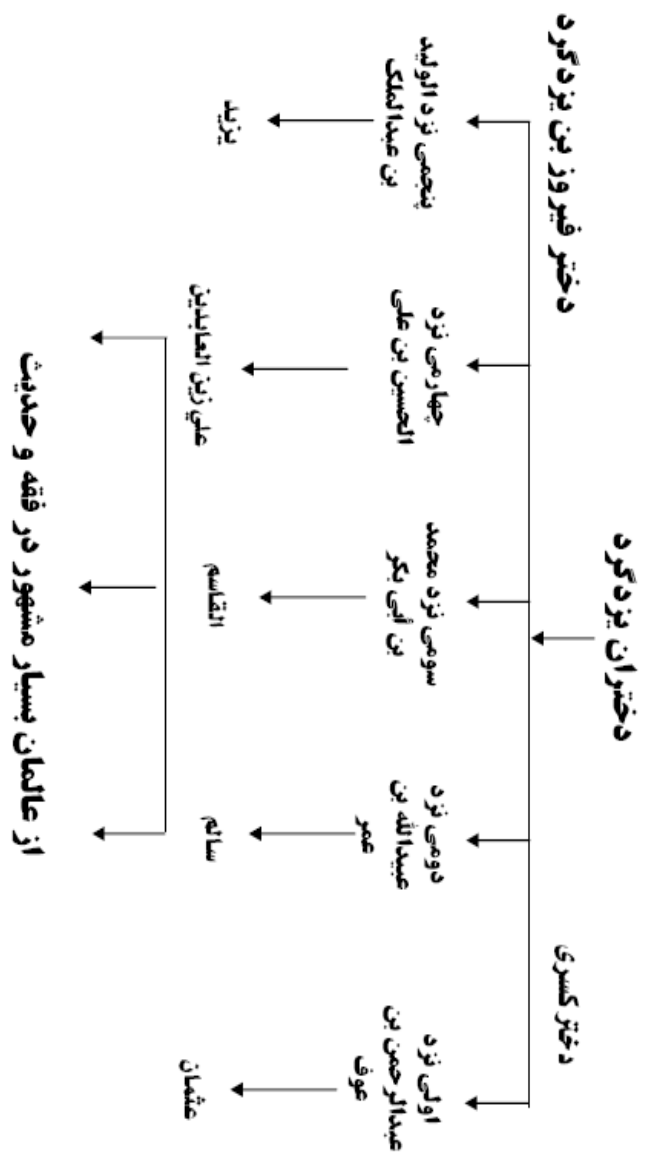
سکینه دختر حسین بن علی بن ابی طالب

مادرش الرباب بنت اموی القیس
ازدواج کردند با:

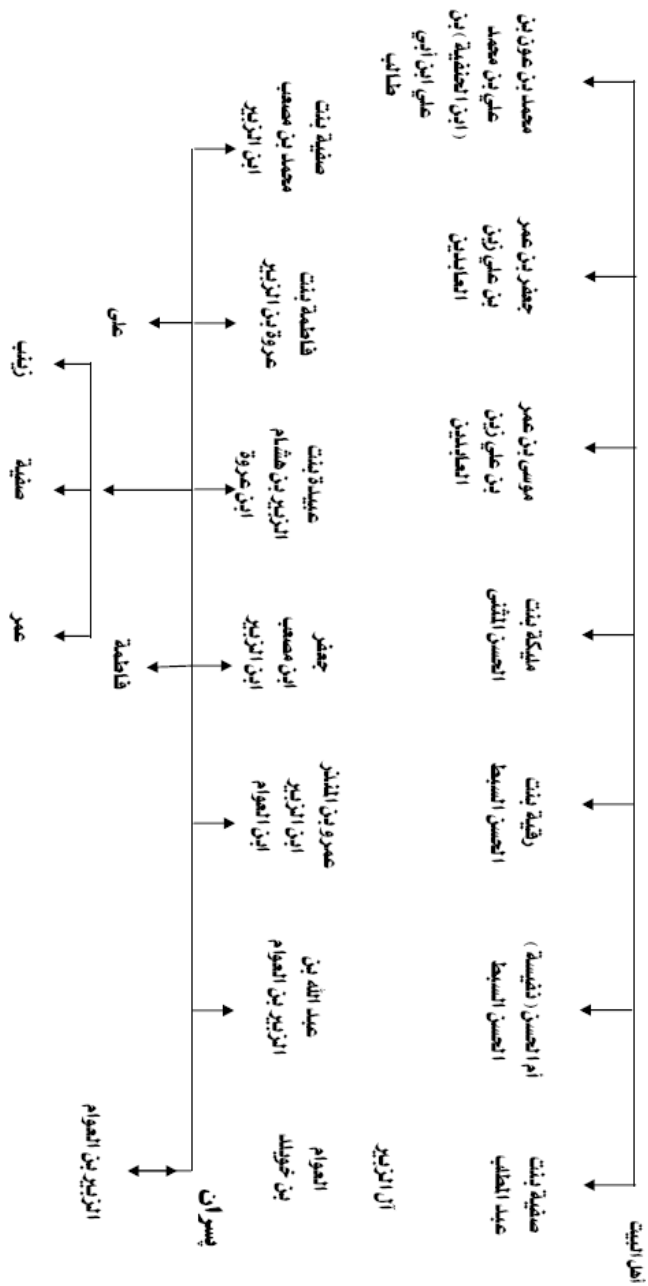

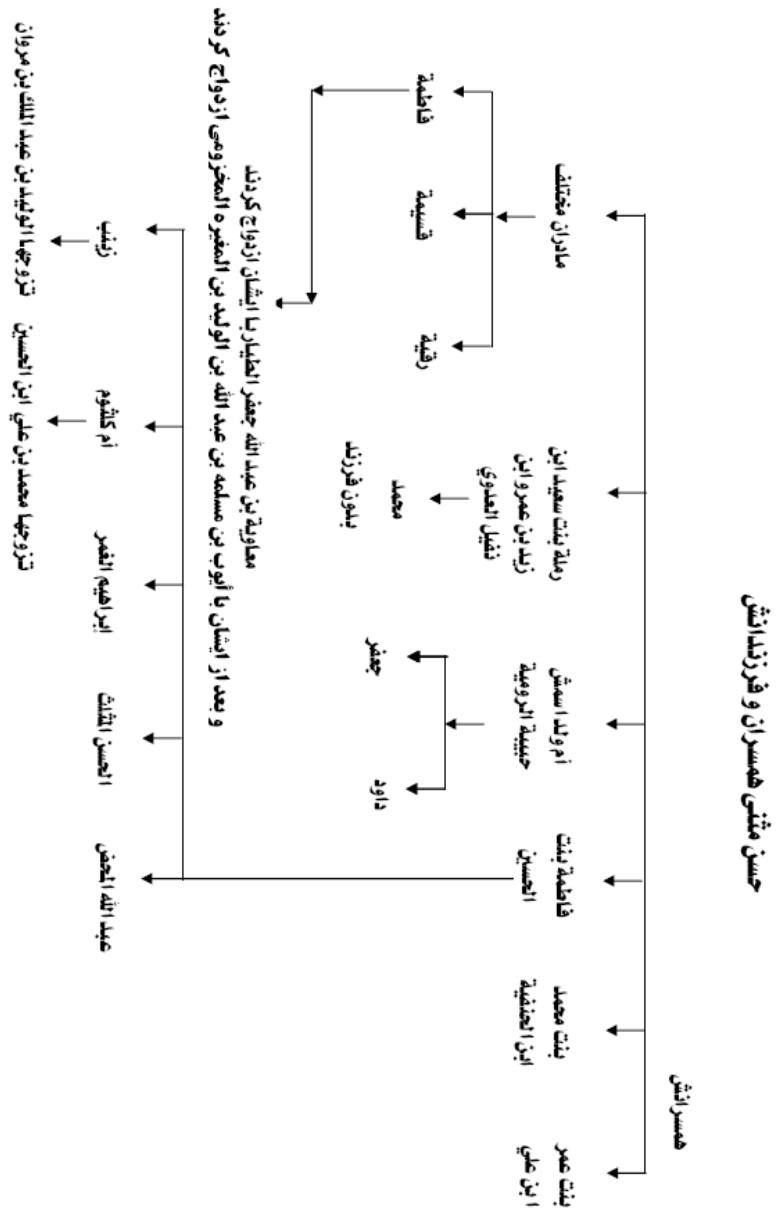
خویشاوندی اهل بیت با خانواده زبیر

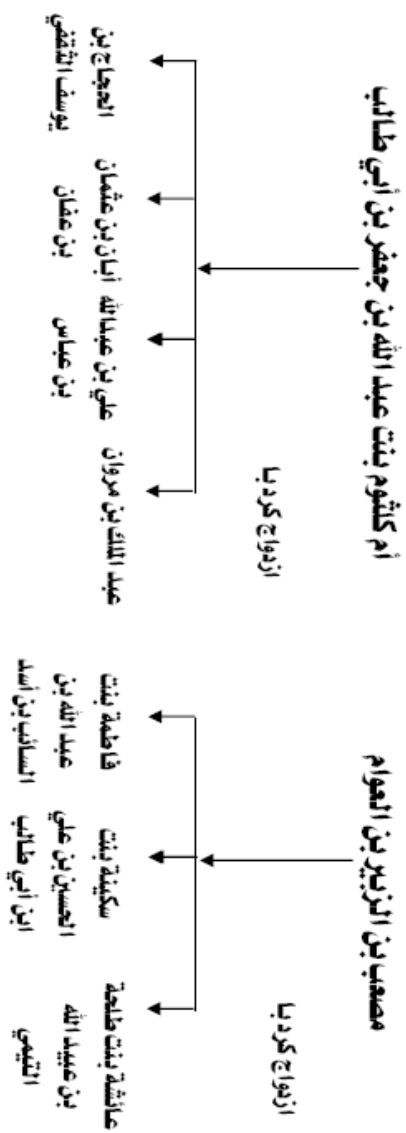

أهل البيت

- عبد الله بن الحسين بن علي زين العابدين
- علي بن محمد الحنفية
- علي بن محمد
- يونس بن جعفر
- محمّد بن أبي طالب
- محمّد النفس الزكية
- الحسين بن علي زين العابدين
- سكينة بن الحسين بن علي
- الحسين بن الحسين بن علي بن علي زين العابدين

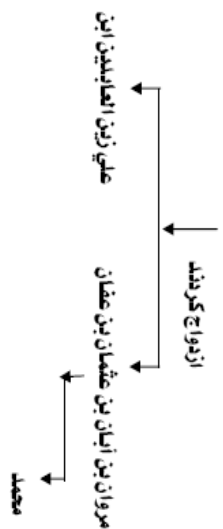
فاطمة بنت حمزة
 عثمان بن عروة
 ابن الزبير
 أم عمرو بنت عمرو
 عمرو بن عروة
 ابن الزبير
 صفية بنت محمد
 بن مصعب ابن الزبير
 حمزة بن عبد الله
 بن الزبير ابن العوام
 فاطمة بنت قبيح
 ابن محمد بن المنذر بن الزبير
 خالدة بنت حمزة
 بن مصعب ابن الزبير
 أمية بنت حمزة
 ابن المنذر بن الزبير
 فاطمة بنت
 الحسن
 علي
 محمد
 فاطمة
 الحسن

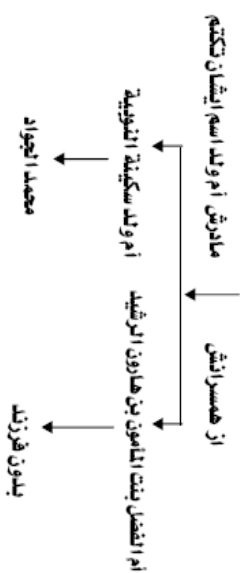

سر السلسلة العلوية ص ۷ ، عمدة الخطایب ص ۴۷ ، منتهی الآمال ۱/ ۳۵۰ .

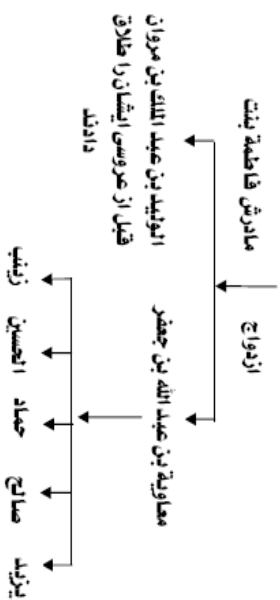
أم القاسم بنت الحسن المثنی

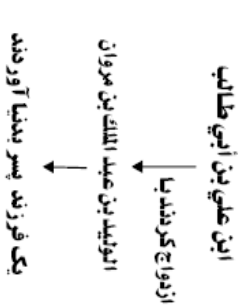
علي الرضا بن موسى الكاظم بن جعفر الصادق

زينب بنت الحسن المثنی

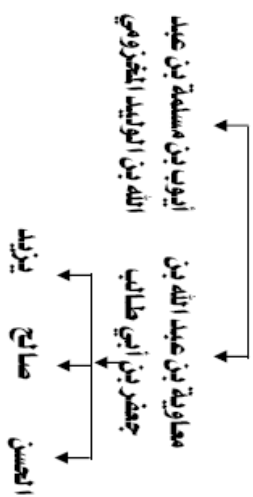

فقيسة بنت زيد بن الحسن

فاطمه بنت الحسن الثقی

ازواج کردند با :

عبدة بنت علی بن الحسین بن علی بن ابی طالب

ازواج کردند با :

